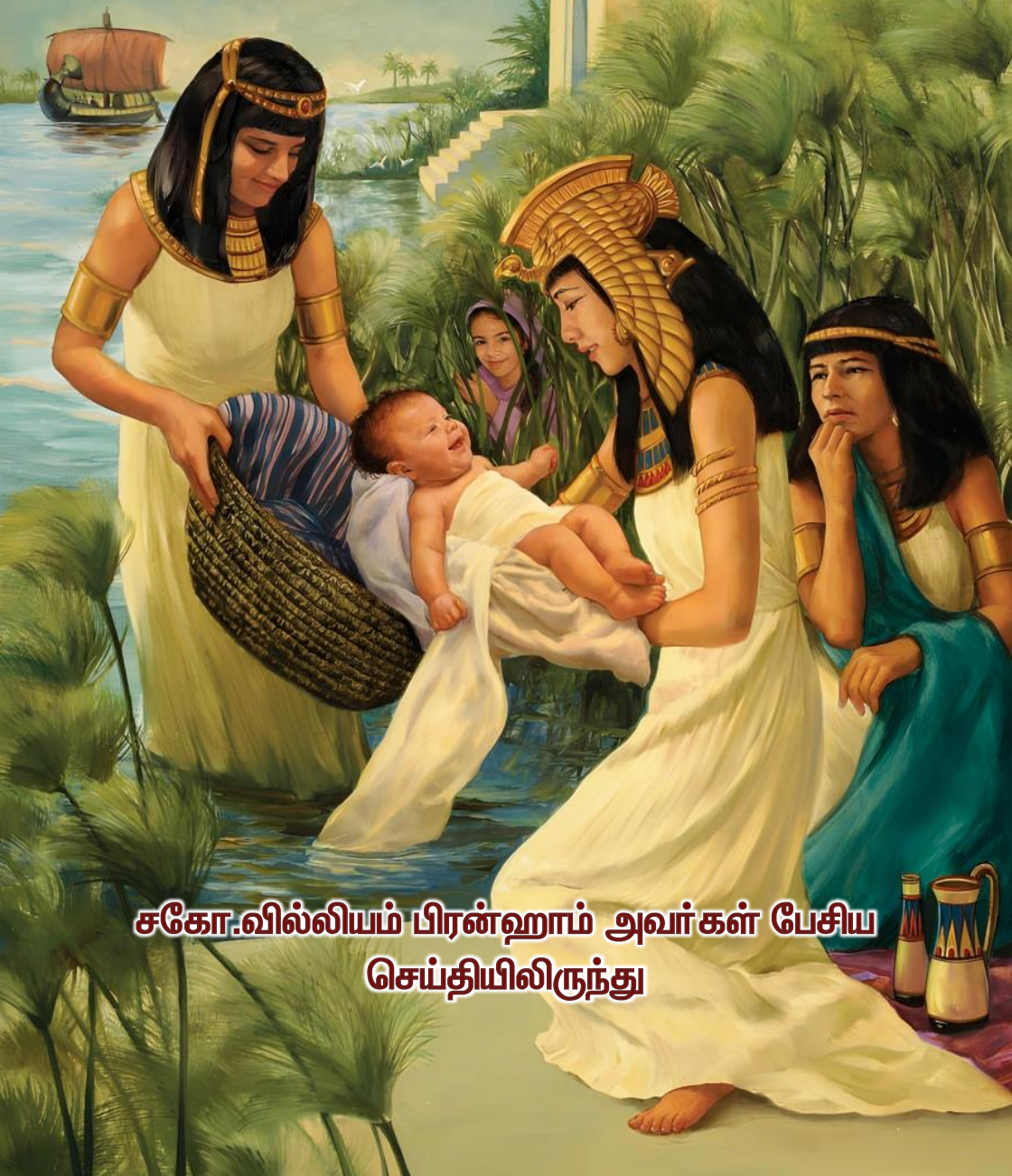

மோசேயைக் குற்த்த போதனை

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம் அவர்கள் பேசிய
செய்தியிலிருந்து

செய்தி: 56-0513, மோசேயைக் குறித்த
போதனை, பாரா 45 முதல் 313 வரை

45. இப்பொழுது, கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. ஆகவே இக்காலை வேளையிலே சரியாக வார்த்தையின் பேரில் நாம் துவங்குவோமாக. இப்பொழுது முதலாவதாக இந்தச் சிறிய நாடகத்திற்கு முன்னர், தாய்களுக்கும் இந்தச் சிறிய குழந்தைகளுக்கும். இது நல்ல சத்தத்தையுடையதாக இருப்பதால், அவர்களும் எனக்கு செவிகொடுப்பார்கள். என்று நான் எண்ணினேன், ஆகவே, ஒரு சிறிய நாடகத்தை உங்களுக்கு நான் அளிக்கப்போகின்றேன். இப்பொழுது என்னுடைய ஆராதனைகளில், சில சமயங்களில் நாடகங்கள் மிகவும் பயனுள்ளவைகளாக அமைந்துள்ளன என்று நான் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறேன். அப்படித்தான் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? சிறிய

பையன்கள் அதை நன்றாக புரிந்து கொள்
கின்றனர். நாளை என்று இருக்குமானால்,
நாளைய மனிதர்களாக இருக்கப்போகின்ற
இரண்டு கண்களை உடைய இரண்டு
சிறுவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு என்னை
நோக்கிக் கொண்டிருப்பதை நான் காண்
கிறேன்.

46. ஆகவே இப்பொழுது சபையில்
ஏதாவது ஒரு நாடகமோ அல்லது வேறெது
வாயிருந்தாலும், அதற்கு ஒரு வேதாகமப்
பின்னணி இருக்க வேண்டும். ஆமென்.
வேதாகமப் பின்னணியாகவே அது இருக்க
வேண்டும். முதலாவதாக, நாமெல்லாரும்
மத்தேயு 16-வது அதிகாரம் 25-ம் வச
னத்திற்கு திருப்பி இந்த வசனங்களை நாம்
படிப்போம். முதலாவதாக நாம் படிக்கை
யில், தயாராகையில், சிறிய பிள்ளைகள்
அந்த நேரத்தில் வெளியே வந்து விடுவார்
கள். இப்பொழுது மத்தேயு 16:25, நாம்
இதைப் படிப்போம்.

தன் ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்து போவான்; என்னிமித்தமாக தன் ஜீவனை இழந்து போகிறவன் அதைக் கண்டடைவான்.

47. இப்பொழுது, இது ஒரு மிக முக்கியமான வேதவாக்கியம் ஆகும். நாமெல்லாருமாக இதைச் சேர்ந்து படிப்போம். நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? இப்பொழுது எல்லாரும், சிறிய பிள்ளைகள் மற்றும் எல்லாருமாக. [சகோதரன் பிரான்ஹாம் மற்றும் சபையாரும் இந்த வேத வசனத்தைச் சேர்ந்து வாசிக்கின்றனர் - ஆசி.]

தன் ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்து போவான்; என்னிமித்தமாக தன் ஜீவனை இழந்து போகிறவன் அதைக் கண்டடைவான்.

48. சிறுவர்களே சிறுமிகளே, உங்களுக்குத் தெரியுமா, சிறு பிள்ளைகள் இதில் களிகூறுவது போலவே பெரியவர்களும்

அவ்வாறே செய்வார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், அந்த வேத வாக்கியம் மிகவும் முக்கியமானதாகும்! சில வேத வசனங்கள் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்ததாய் இருந்ததினாலே தேவன் அதை மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் ஆகிய நான்கு சுவிசேஷகங்களிலும் வைத்திருக்கிறார். ஆனால் இது மிகவும் முக்கியமானதாய் இருந்ததால் இதை சுவிசேஷத்தில் ஆறுமுறை வைத்திருக்கிறார் ஆறுமுறை இது இயேசு வாகிய அவருடைய சொந்த உதடுகளிலிருந்து புறப்பட்டு வந்தது.

49. இப்பொழுது நாம் மாற்கிற்கு திருப்புவோம், மாற்கு 8-வது அதிகாரம் 34-ம் வசனம் துவங்கி அதில் சிலவற்றை நான் படிக்கிறேன். இது இயேசு பேசினதின் ஒரு சிறிய தொடர்ச்சி என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகின்றேன். ஆகவே நினைவில் கொள்ளுங்கள். சுவிசேஷத்தில் இதை அவர் ஆறுமுறை வைத்திருக்

கிறார், ஆகவே அது நிச்சயமானதாக இருக்கும்! இரண்டு என்பது சாட்சியாக இருக்கிறது, பாருங்கள், நீங்கள் நிச்சயமாகவே இதை உங்கள் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று, அவர் இதை மூன்று இரண்டு முறைகளாக வைத்துள்ளார் (அதாவது ஆறு முறைகள் - தமிழாக்கியோன்)

பின்பு அவர் ஜனங்களையும் தம்முடைய சீஷர்களையும் தம்மிடத்தில் அழைத்து: ஒருவன் என் பின்னே வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தானே வெறுத்து.... தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்.

50. இப்பொழுது, மொழிப்பெயர்ப்பாளர் களில் ஒருவர் இவ்வாறு எழுதியிருந்தார். "தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு தினந்தோறும் என்னைப் பின்பற்றக்கடவன். இப்பொழுது, இப்பொழுது, 35-வது வசனம். கவனியுங்கள்.

தன் ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்து போவான்; என்னிமித்தமாகவும், சுவிசேஷத்தின் நிமித்தமாகவும் தன் ஜீவனை இழந்து போகிறவன் அதைக் இரட்சித்துக் கொள்ளுவான்.

மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப் படுத்திக் கொண்டாலும் தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன?

மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு (ஆங்கில வேதாகமத்தில் ஆத்துமாவிற்கு - *Soul* என்று இருக்கிறது - தமிழாக்கியோன்) ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்?

51. இப்பொழுது, 35-வது வசனத்தை எடுத்து, நாம் இதை ஒன்று சேர்த்துக் கூறுவோம். அது சரி. இப்பொழுது இதை ஒன்று சேர்த்துக் கூறுவோம். மாற்கு 8:16-ஐ நாம் எடுக்கப் போகின்றோம், இப்பொழுது

இதை ஒன்றாகக் கூறுவோம்; மாற்கு 8:16, என்னை மன்னியுங்கள், மாற்கு 8:16, 35. இல்லை, நான் அதைத் தவறாக எடுத்து விட்டேன். மாற்கு 8, சற்று பொருத்துக் கொள்ளுங்கள். மாற்கு, பரி. மாற்கு, 8-வது அதிகாரம், 35-வது வசனம். இப்பொழுது, இதை நாம் முயற்சிப்போமாக. பரி. மாற்கு, 8-வது அதிகாரம், 35வது வசனம். இப்பொழுது அதை எடுத்துள்ளோம். அதைப் படிப்போம். (சகோதரன் பிரான்ஹாம் மற்றும் சபையார் இந்த வேத வசனத்தை சேர்ந்து படிக்கின்றனர் - ஆசி.)

தன் ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்து போவான்; என்னிமித்தமாகவும், சுவிசேஷத்தின் நிமித்தமாகவும் தன் ஜீவனை இழந்து போகிறவன் அதை இரட்சித்துக் கொள்ளுவான்.

52. அது அற்புதமானதல்லவா? இப்பொழுது சிறு பிள்ளைகள் வந்து தங்கள் இடங்களில் உட்காருகையில் நாம் நமது

சிறுகதையை ஆரம்பிப்போம். நாம் நமது கதையை துவக்கி ஆரம்பிக்கையில் வாயில் காப்பாளர்கள் அவர்களை இங்கே கொண்டு வந்து அவர்களை அமைதிப்படுத்துவீர்களாக. நாம் இக்காலை ஒரு நாடகத்தின் பேரில் இதை அஸ்திபாரப்படுத்துவோமாக. ஆகவே நான், அநேகமுறை, இங்கே சில நாட்களுக்கு முன்னர் நான்....

53. கடந்த கூட்டத்தில் சகோதரன் மற்றும் சகோதரி வுட் என்னுடன் இருந்தனர் என்று நான் நம்புகிறேன், கிறிஸ்தவ வியாபாரிகள் குழுவின், காலை உணவு கூட்டத்தில் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். ஆகவே சகேயுவைக் குறித்த ஒரு சிறு நாடகத்தை நான் அளித்தேன். அங்கே காட்டத்தி மரத்தின் மேலே இருந்தான், இயேசு அந்த பக்கமாக வந்த போது, எப்படி அவன் குப்பையை கொட்டும் தொட்டியைக் கொண்டு (நாம் அதை நாடக வடிவில் அமைத்தோம்). இயேசுவைக் காணத்தக்கதாக

ஒரு மரத்தின் மீது ஏறினான். உங்களுக்குத் தெரியுமா, அந்த வாணிபத் தொழில் செய்பவன் மரத்தின் மீது அமர்ந்து கொண்டிருந்தான், இயேசுவிடமிருந்து ஒளிந்துக் கொண்டிருந்தான். உங்களுக்கு தெரிந்த வரையில், அவன் எங்கிருக்கின்றான் என்று இயேசுவிற்கு தெரியாதிருந்தது. ஆகவே அப்பொழுது அவன், இந்த மனிதன் எல்லா காரியங்களையும் அறிந்திருக்கிறார் என்றும், காரியங்களை முன்னுரைக்கிறவர் என்றும், எந்த மீனிடத்தில் என்ன இருக்கிறதென்றும்... நான் அதை நம்புவதில்லை" என்று கூறினான். அப்பொழுது இயேசு அந்த மரத்தைச் சுற்றி நடந்து கொண்டிருந்தார். ஆகவே அவன் "சரி, என்னைக் காண முடியாது, நான் மரத்தின் மீது உட்கார்ந்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று கூறிக் கொண்டிருந்தான்.

54. இயேசு நின்று மேலே நோக்கிப் பார்த்து, "சகேயுவே கீழே இறங்கி வா"

என்றார். அவன் அங்கேயிருக்கின்றான் என்பதை மாத்திரம் அவர் அறிந்திருந்தவராயிருக்கவில்லை, அவன் யாரென்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார்.

55. ஆகவே ஒரு சிறிய நாடகம் சில சமயங்களில் வயதான ஜினங்களுக்கும், வயது சென்ற சிறுவர்களுக்கும் சிறுமியருக்கும், இளம் வயதினருக்கு உதவுவதைப் போலவே உதவும் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

56. ஆகவே இப்பொழுது இது முடிவுற்ற பிறகு நீங்கள் என்னை "சகோதரன் பிரான்ஹாம், இந்த கதாபாத்திரங்களைப் பற்றியும், பெயர்களைப் பற்றியுமான தகவல்களை எங்கிருந்து பெறுகின்றீர்?" என்று கேட்கலாம். அவைகளில் சில, என்னுடைய அருமை நண்பரான சகோதரன் பூத் - கிளிப்பார். அவர்களிடமிருந்து எனக்கு உதவி கிடைக்கின்றது. மகத்தான வரலாற்று ஆசிரியரான, ஜோசபஸ் என்கிற மற்றொருவர். பிறகு இச்சம்பவங்கள், குறித்து நான் படித்த

வரலாற்றின் பேரிலான புத்தகங்கள், இன்னும் மற்றவை. ஆகவே நாங்கள் இங்கே இக்காலையில் அளிக்கப்போகின்ற நாகடத்தைக் குறித்த தகவல்களை - குறிப்புகளை இவ்வாறு தான் நான் பெற்றுக்கொண்டேன்.

57. நாம் இக்காலை வேளையில் அளிக்கப்போகின்ற இந்த கதைக்காக நம்முடைய சிறிய பிள்ளைகள் வெளியே வருவதை நான் காண்கிறேன். இப்பொழுது சிறிய பையன்கள், சிறுமிகளாகிய நீங்கள், உங்களால் முடிந்த வரை, விருப்பமானவர்கள் இங்கே முன்பாக வரலாம். ஐந்து அல்லது ஆறு காலி இருக்கைகள் நமக்கு உண்டு. நீங்கள் இங்கே வர விரும்புவீர்களானால், நீங்கள் வருவதைக் குறித்து நாங்கள் மகிழ்ச்சி கொள்வோம். இங்கே இந்த சிறிய நாடகத்திற்காக, சரியான நேரத்தில் நீங்கள் வந்திருக்கின்றீர்கள்.

58. ஆகவே இப்பொழுது நான் இவ்விதமாகவே இந்த குறிப்புகளை, தகவல்களைப்

பெற்றுக் கொண்டேன், அறிந்து கொண் டேன். யாராவது சிலர் இதைக் கவனித்து "நல்லது, அதைப் போன்ற பாகத்தை நான் வேதத்தில் கண்டதே இல்லை" என்று கூறலாம். ஆனால் நீங்கள் அதைக் காண வில்லை என்றாலும், வரலாறு அதை பதிவு செய்தது, நீங்கள் பாருங்கள். ஆகவே இது அதே கதை தான் ஆகும், இது ஒரு-ஒரு-ஒரு சிறிய நாடக வடிவின் மூலமே அளிக்கப் படுகின்றது.

59. ஆகவே, ஆதலால், அதுவே தான் அது தான் அது உன்னுடைய சிறிய சகோ தரனா? ஓ, நிச்சயமாக அவன் உன்னைப் போலவே இருக்கின்றான். அவன் ஒரு அருமையான பையன். அவ்வாறு தான் என்று நீ கூறலாம். அது சரி.

60. இப்பொழுது நீங்கள் இங்கே வந்து அமர விரும்புகிறீர்களா? அங்கே இரண்டு அல்லது மூன்று சிறுமிகள் உள்ளனர். என்னே, அது அருமையாயும், அழகாகவும்

உள்ளது! இப்பொழுது நான்... இக்காலையில் கொடுக்கப்பட போகின்ற இந்த சிறிய கதை சிறிய பையன்களும் சிறுமிகளுக்கு மாத் திரமே. திருமதி. காலின்ஸ் மற்றும் அங்கே யிருக்கின்ற சிறிய சகோதரி, நீங்கள் அங்கு இருக்கிறீர்கள் என நான் நம்புகிறேன்; தேனே நீ அங்கு சென்று உட்கார விரும்பு கிறாயா. ஆம், அந்த ஸ்திரீ தன்னுடைய சட்டைப்பை புஸ்தகத்தை அங்கே சிறிது நகர்த்துவார்களானால், அங்கே ஒரு இடம் இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே இங்கே சில இடங்கள் உள்ளன.

61. இந்த எல்லா சிறுவர்களும் சிறுமி யர்களும் இங்கே முன்னே வர நான் விரும்புகிறேன், ஆதலால் இவர்களிடம் நான் பேசுவதற்கு ஏதுவாயிருக்கும். இங்கே, இங்கே சில நாற்காலிகள் நமக்கு உண்டு. உங்களுக்கு சில இருக்கைகள் கிடைக்க நாங்கள் பிரயா சப்படுகின்றோம். ஆம், ஐயா, அவர்களில் சிலர் இங்கே நமக்கு உதவுவர், நாம் - நாம்

காணத்தவறாதபடிக்கு, சிறுவர் சிறுமிகளுக் காகவே இது இருக்கட்டும். ஓ, என்னே அது அருமையானதல்லவா? இப்பொழுது அது... இன்னும் உங்களுக்கு தேவையாயிருக்கிற தென்று நான் நம்புகிறேன், சகோதரன் நெவில், இன்னும் சிலர் வருவதை நான் காண்கின்றேன். ஆகவே, இப்பொழுது அது அருமையானது!

62. எத்தனை தாய்மார்கள் இங்கே இருக் கின்றனர்? உங்கள் கரங்களை உயர்த்துங்கள். ஓ, அது மகத்துவமானது! இப்பொழுது, அது மிகவும் அருமையான ஒன்று.

63. இப்பொழுது இங்கே பின்புறம் இருக்கும் சிறுமிகளே நீங்கள் முன்னே வர விரும்புகிறீர்கள் என்றால், உங்கள் அம்மா விடமிருந்தது சற்று அப்பால் வரத்தக்கதான பக்குவம் உங்களுக்கு இருக்குமானால், முன்னே வாருங்கள். உங்கள் அம்மா உங் களை முன்னே கொண்டு வர விரும்பினால், நல்லது, அவர்களையும் முன்னே வரச்சொல்

லுங்கள். இது அம்மாவிிற்கும் கூட. அது சரி இப்பொழுது.

64. பிள்ளைகளே, நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நாங்கள் ஒரு வசனத்தை இங்கே படித்தோம் என்று. நீங்கள் எல்லாரும் என்னுடன் சேர்ந்து இதைப் படிப்பீர்களா? நீங்கள் எல்லோரும் இந்த வசனத்தை என்னுடன் சேர்ந்து படிப்பீர்களா? இப்பொழுது, நாம் எதைக் குறித்துப் பேசப் போகின்றோமோ அது பரி. மத்தேயு 16-ஆம் அதிகாரம் 25-வது வசனத்தில் காணப்படுகின்றது. இப்பொழுது இந்த சிறிய... ஒவ்வொரு சிறுவனும் சிறுமியும் இந்தக் காலை வேளையில் என்னுடன் சேர்ந்து இதைப் படியுங்கள். கூறுங்கள் "பரி. மத்தேயு [சிறுவரும், சிறுமியரும் "பரி. மத்தேயு என்று கூறுகின்றனர்-ஆசி]. "16-ஆம் அதிகாரம்," "16-ஆம் அதிகாரம் 25-வது வசனம், 25வது வசனம் இப்பொழுது என்னுடன் சேர்ந்து படியுங்கள். "தன் ஜீவனை இரட்சிக்க

விரும்புகிறவன் அதை இழந்து போவான்
என்னிமித்தமாக தன் ஜீவனை இழந்து
போகிறவன் அதைக் கண்டடைவான்,"
அதைக் கண்டடைவான்! ஆம், நாம் அதை
மறுபடியும் கூறுவோம். என்னிமித்தமாக தன்
ஜீவனை இழந்து போகிறவன் அதைக்
கண்டடைவான் ("என்னிமித்தமாக தன்
ஜீவனை இழந்து போகிறவன் அதைக்
கண்டடைவான்.") அருமையானது!

65. இப்பொழுது, சிறுவர் சிறுமியரே
உங்களுக்கு தெரிந்திருப்பது என்ன? உண்மை
யாகவே மதிப்புமிக்க காரியங்கள் உலகத்தில்
அதிகம் உண்டு. அவைகளில் ஒரு காரியம்,
இன்றைக்கு உங்களுடன் அதை வைத்துள்ளீர்
கள், அது சரீரத்திற்குள்ளாக இருக்கின்ற
ஆத்துமா ஆகும். உலகத்தில் உங்களுக்கு
இருக்கின்ற விலையேறப்பெற்ற ஒன்று
அதுவே ஆகும். தாயே, அது சரிதானே?
"ஆமென்" என்று கூறுங்கள். (தாய்மார்கள்
"ஆமென்" என்று கூறுகின்றனர் - ஆசி)

நீங்கள் கொண்டுள்ள விலையேறப்பெற்ற ஒன்று என்னவென்றால் உங்களுடைய ஆத் துமா ஆகும். ஆகவே இப்பொழுது, நீங்கள் உங்கள் ஆத்துமாவை வைத்துக்கொள்வீர்களானால், அப்பொழுது அதை நீங்கள் இழக்கப் போகின்றீர்கள். நீங்கள் உங்கள் ஆத்துமாவை இழக்கச் செய்வீர்களானால், அப்பொழுது அதை நீங்கள் இரட்சித்துக் கொள்வீர்கள்; உங்கள் ஆத்துமாவை இயேசுவிடம் இழக்கச் செய்வீர்கள் என்றால், பாருங்கள். வேறு விதமாகக் கூறினால், நீங்கள் இயேசுவை விசுவாசித்தால், அவருடைய சீஷர்களாவீர்கள். ஆகவே நீங்கள் இப்படி இளம் வயதினராக இருக்கும் போது உங்களுடைய வாழ்க்கையை இயேசுவிற்கு அளித்தீர்களானால், பிறகு நீங்கள்... என்றென்றுமாய் ஜீவிப்பதற்கென அதை அவர் பாதுகாக்கப் போகின்றார். ஆனால் நீங்கள் - நீங்கள் அதை வைத்துக்கொள்ள விரும்புவீர்களானால், நீங்கள் அதை இழக்கப் போகின்றீர்கள்; ஆம், அதை இழந்து

விடுவாய். இங்கே சுற்றிலும் இருக்கும் சிறுவர் சிறுமியரைப் போன்று நீங்கள் விரும்பி, பிறகு வெளியே சென்று அவர்கள் செய்வதைப்போன்று நீங்கள் செய்வீர்களானால், அப்படியானால் நீங்கள் அதை இழக்கப்போகின்றீர்கள். ஆனால் உங்கள் வாழ்க்கையை இயேசுவிற்கு அளிக்க விரும்பு வீர்களானால், அப்பொழுது அதை நீங்கள் நித்தியத்திகென்றும் என்றென்றுமாக காத்துக் கொள்வீர்கள்.

66. இப்பொழுது, நீங்கள் அதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய சிறிய ஆத்துமா தான், உலகத்திலேயே மிகவும் விலையேறப்பெற்ற ஒன்றாகும். ஆகவே நீங்கள் அதை வைத்துக்கொள்வீர்களானால், அதை இழந்து போவீர்கள், அதை இயேசுவிற்களித்தீர்களானால், அதை இரட்சித்துக் கொள்வீர்கள். என்னுடன் சேர்ந்து அதைக் கூறுவீர்களா? அப்ப... கூறுங்கள், "நான் அதை வைத்துக் கொள்வேன்"

என்றால்" (சிறுவரும், சிறுமியரும் "நான் அதை வைத்துக் கொள்வேன் என்றால் என்று கூறுகின்றனர் -ஆசி) "அதை நான் இழந்து போவேன்" ("அதை நான் இழந்து போவேன்"); "அதை நான் இயேசுவிற்கு கொடுத்தால்") "அதை நான் காத்துக் கொள்வேன்" ("அதை நான் காத்துக் கொள்வேன்") அது தான்! இப்பொழுது நீங்கள் அதை கிரகித்துக் கொண்டீர்கள். அது மிகவும்...

67. எல்லா தாய்மார்களும் அது நல்லது என்று எண்ணுகிறீர்களா, "ஆமென்" என்று கூறுங்கள்... ("தாய்மார்கள்" ஆமென்! என் கின்றனர் - ஆசி) ஓ, அது அருமையானது! நல்லது.

68. இப்பொழுது, நீங்கள் பாருங்கள், நீங்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரு காரியம் உண்டு. இப்பொழுது, நீங்கள் முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள். அவர்கள் அதைப் போன்று நடக்க விரும்பினால், தங்கள் உலகின்

தேவைகளை பெற்றுக்கொண்டால், சிறுவரும், சிறுமியரும் அங்கே வெளியே சென்று காரியங்களைச் செய்து, கதைகளைக்கூறி, தவறான காரியங்களைப் பேசி, ஏமாற்றி, திருடி, கெட்ட காரியங்களைச் செய்து, பள்ளிக் கூடங்களில் காப்பி அடித்து, காரியங்களைச் செய்து, முன்னே செல்வார்களானால் அவர்கள் இழந்து விடுவார்கள். அதை அவர்கள் இழந்து விடுவார்கள். ஆனால், அவைகளைச் செய்யாதிருந்து, இயேசுவிடம் அதை [ஆத்துமாவை - தமிழாக்கியோன்] அளித்தீர்களானால், அப்பொழுது அதை அவர்கள் காத்துக் கொள்வார்கள். அதைத்தான் நீங்கள் செய்ய விரும்புகிறீர்கள். அப்படித்தானே?

69. இப்பொழுது நம்முடைய சிறிய கதையை நாம் ஆரம்பிக்கப் போகின்றோம். இப்பொழுது அது தான் நம்முடைய பின்னணி, இப்பொழுது அதை நினைவில் கொண்டிருக்கிறீர்களா. இப்பொழுது நம்மு

டைய சிறிய கதையை ஆரம்பிப்போமாக. இப்பொழுது வயது சென்ற மக்களுக்கு, தாய்மார்கள், தந்தைகள், நீங்களும் கூட கவனியுங்கள். இப்பொழுது விசேஷமாக தாய்மார்களும், தந்தைமார்களும். இப்பொழுது சற்று... நாம் ஆரம்பிப்போம். சிறிய கதைகளை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? அப்படியா? ஓ, அவைகளை நான் மிகவுமாக விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இப்பொழுது... உண்மையில்லாத அநேகக் கதைகளை நீங்கள் படிக்கின்றீர்கள். ஆனால் இந்த கதையோ உண்மையானதாகும்; அதின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் முற்றிலும் சத்தியம் ஆகும். அது தேவனுடைய வேதாகமத்தில் உள்ளது. ஆதலால் அது சத்தியமாகத்தான் இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் அது தேவனுடைய வார்த்தையாகும். தேவனுடைய வார்த்தை தான் சத்தியம்.

70. "இப்பொழுது, உனக்குத் தெரியுமா?"
நான் மிகவுமாக களைத்துப் போயிருக்கின்

றேன். நான்-நான்-நான் மரித்துப் போகும் அளவிற்கு களைத்துப் போய் சோர்வாயிருக்கின்றேன்" என்றான்.

71. "நல்லது, ஏன் நீங்கள் மேலே சென்று படுக்கைக்கு செல்லக் கூடாது? அங்கே கட்டிலின் மேலே, சோபாவின் மேலே சென்று படுக்கக் கூடாதா?" என்றாள்.

72. அதற்கு அவன், "ஆனால், ஓ நான் மிகவுமாக சோர்ந்து போயிருக்கிறேன், ஓ, தேனே, நான் பார்த்ததை நீ பார்த்திருந்தாயானால், ஓ, நான்... என்னால், நான்... எனக்கு இரவு ஆகாரம் கூட தேவையில்லை. ஓ, நான் இன்று கண்ட அந்த காட்சி, அது பயங்கரமானதாய் இருந்தது!" என்றான்.

அவள், "நல்லது, நீர் பார்த்தது என்ன?" என்றாள்.

73. அதற்கு அவன், "குழந்தைகளுக்கு முன்பாக அதை நான் உனக்கு சொல்ல

முடியாது, ஓ, அது மிகவும் பயங்கரமானது. என்னே, அது மோசமானது" என்றான்.

"நல்லது, நீங்கள் கண்ட காட்சி என்ன?"

74. "நல்லது, நான் மேலே சென்று சிறிது நேரம் படுத்துக் கொள்கிறேன், இரவு ஆகாரத்திற்குப் பிறகு - பிறகு நாம் குழந்தைகளை படுக்கையில் உறங்க வைத்த பிறகு இன்று நடந்ததை நான் உனக்கு கூறுகிறேன்"

அவள், "அது சரி" என்றாள்.

75. ஆகவே அவன் மேலறைக்குச் சென்று படுத்துக் கொண்டான். "ஓ, மிகவும் சோர்ந்து போயிருக்கின்றார்! ஓ, என்னே!" உங்கள் அப்பா மிகவுமாக மிகவுமாக களைத்துப் போயிருக்கின்ற வேளையில் எப்படியிருப்பார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?

76. ஆகவே சிறிது நேரம் கழித்து, அந்தச் சிறிய வெளுப்பான கண்களை உடைய

அந்தச் சிறிய சிறுமி தரையில் சத்தமிட்டு சுற்றிலும் ஓடத் துவங்கினாள். "உஷ்-உஷ்-உஷ், அதைச் செய்யாதே. அப்பாவை எழுப்பி விடுவாய். ஓ, அவர் மரித்துப் போனால் நலமாயிருக்கும் என்கிற அளவிற்கு அவர் களைத்துப் போயிருக்கிறார். இனி உயிர் வாழ அவர் விரும்பவில்லை. ஆகவே அப்பா சிறிது களைத்துபோனால், நல்லது, சிறிது நேரம் அவரை தூங்க விட வேண்டும். அவரை எழுப்பி விடாதே" என்றாள். ஆகவே சிறிய மிரியாம் அங்கே சென்று மிகவும் அமைதியாயிருக்கத்தக்கதாக அமர்ந்து கொள்கிறாள்.

77. சிறிது நேரம் கழித்து இரவு ஆகாரத்தை தயார் செய்த பிறகு அவள் மெதுவாக படிகளின் மேலே சென்று "அம்ராம்?" என்று அழைக்கிறாள்.

78. அதற்கு அவன், "ஆம், யோகெபேத், அன்பே நான் கீழே வருகிறேன்" என்றான். ஆகவே அவர்கள் படிகளின் வழியாக கீழே

வந்து ஒரு அருமையான இரவு ஆகாரத்தை உண்கின்றனர்.

79. இரவு ஆகாரத்தை அவர்கள் உண்ட பிறகு, அந்த சிறிய பையனும் சிறுமியும் தங்கள் இரவு ஆகாரத்தை உண்ட பிறகு, அந்தத் தாய் எல்லாவற்றையும் சரி செய்து அவர்களை படுக்கையில் படுக்க வைத்தாள்.

80. ஆகவே அதன் பிறகு அவளும் அவளுடைய புருஷனும் அறையில் சென்று அமர்கின்றனர். “நல்லது, இப்பொழுது, அம்ராம், நீர் இனியும் வாழ விரும்பாத அளவிற்குச் செய்து, உம்மை மிகவுமாக மிகவுமாக இன்றிரவு பாதிப்படையச் செய்த, எப்படிப்பட்டதான ஒரு காரியத்தை இன்று நீர் கண்டீர்” என்றாள்.

81. "ஓ, "இனியவளே, அதை என்னால் - என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை." நான் கண்டேன்... நல்லது, நாம் அதை ஒவ்வொரு நாளும் காண்கிறோம். ஆனால்

இன்றைக்கோ, ஓ, நான் - நான் என்றுமே கண்டிராத ஒரு கோரமான காட்சியை நான் கண்டேன். நம்முடைய ஏழை பையன்கள் அவர்களில் சிலருக்கு பன்னிரண்டு வயது கூட இருக்காது, அதைப் போன்று கயிறுகள் அவர்கள் கழுத்துகளில் சுற்றப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சிறு பிள்ளைகள் அவர்களால் இழுக்க முடிந்த அளவிற்கு இழுத்தனர். அந்த பெரிய பெரிய மகத்தான சரிவில், அந்த பெரிய கற்களை வைத்துக் கொண்டு, அவர்களால் இன்னுமாக இழுத்துச் செல்ல முடியவில்லை. சிறிது நேரம் கழித்து அந்த கற்கள் அடங்கிய பெட்டி மெதுவாக வேகம் இழந்து சிறிது நேரம் கழித்து நின்றுவிட்டது. அப்பொழுது அந்தச் சாலையின் வழியாக ஒரு மனிதன் வந்தான், ஓ, அவனுக்கு பைத்தியம் பிடித்திருந்தது. அவன் “ஏன் வண்டியை நிறுத்துகிறீர்கள்?” 'ஊம்' என்று கர்ஜித்தான். பாம்பைப் போன்ற அந்த பெரிய சாட்டைகளினால் அவர்களை அடித்ததால் அவர்கள் முதுகில் இரத்தம் பீறிட்டு வந்தது.

அந்த ஏழைப் பிள்ளைகள் கயிற்றில் தொங்கி அழுதுக் கொண்டிருந்தனர்" என்றான். “ஓ, யோகெபேத், தாயானவளே, நம்மால் என்ன செய்ய முடியும். நாம் தேவனுடைய ஜினங்கள். தேவன் நம்மை ஆசீர்வதித்தார். ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபின் பிள்ளைகள் நாம். ஆகவே நாம் ஏன் இக்காரியங்களுக்கு அடிமைகளாய் இருக்க வேண்டும்? அந்த ஏழைப் பிள்ளைகள் அழுதது எவ்வளவு பயங்கரமாய் இருந்தது. ஓ நான் ஜெபிக்கிறேன், ஜெபிக்கிறேன், ஜெபித்து கொண்டே யிருக்கிறேன். யோகெபேத், தேவன் எனக்குச் செவி கொடுத்துக் கேட்பதேயில்லை என்பது போல இருக்கின்றதே. நான் ஜெபிக்கிறேன், ஜெபிக்கிறேன். அவர் எனக்குச் செவி கொடுக்க மறுப்பது போன்று தெரிகின்றதே, அவர் காது கொடுத்துக் கேட்பதேயில்லை. எதற்குமே கவலை கொள்ளாதவர் போல அவர் காணப்படுகின்றாரே” என்று கூறினான்.

82. அதற்கு அவள், "இப்பொழுது அம்ராம் இங்கே பாருங்கள், நீர் அவ்வாறு பேசும் நபர் கிடையாதே. நீர் ஒரு உண்மையான தகப்பனாயிற்றே. ஆகவே நீர். நீர் பேசுவது போன்று அது இல்லையே, ஏனென்றால் நீர் தேவனிடம் விசுவாசம் வையுங்கள் என்று எங்களை எப்பொழுதுமே ஊக்கப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தீர் அல்லவா" என்றாள்.

83. "ஓ, ஆனால், அன்பே, நான் அதிகமாக ஜெபிக்கையில், இன்னுமாக தேவன் எனக்கு செவி கொடுக்காமல் இருக்கின்றார், காரியங்கள் இன்னுமாய் மோசமாக ஆகின்றது போல் தோன்றுகிறது. எவ்வளவு அதிகமாக நான் ஜெபிக்கிறேனோ, இன்னும் மோசமாக அது ஆகின்றது."

84. ஆனால் சிறு பையன்களே, சிறுமி யரே தேவன் ஜெபத்தைக் கேட்கின்றாரா? (சிறுவரும் சிறுமியரும் "அவர் ஜெபத்தைக் கேட்கின்றார்" என்று பதிலளிக்கின்றனர் -

ஆசி). அவர் ஜெபத்தைக் கேட்கின்றார். தேவன் ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கின்றாரா? ["ஆம்"] ஆமாம். உடனடியாக அவர் பதிலளிக்கிறாரா? எல்லா நேரத்திலும் அல்ல. அப்படி செய்கிறாரா? இல்லை. சில சமயங்களிலும் அவர் நம்மை காத்திருக்கச் செய்கின்றார்? அது சரிதானே ["ஆம்"]. ஆனால், தேவன் ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கின்றார். அப்படித்தானே? ஆகவே எல்லாக் காரியங்களும் தவறாகப் போகின்றது என்றால் நாம் ஜெபம் செய்வதை நிறுத்த வேண்டும் என்பதற்கு அது அடையாளம் அல்ல. எப்படியாயினும் நாம் ஜெபித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அப்படித் தானல்லவா? அது சரி. இப்பொழுது நீங்கள் சரியாக பதிலளித்தீர்கள். தேவன் ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கின்றார். நாமெல்லாரும் சேர்ந்து இதைக் கூறுவோமாக (சகோதரன் பிரான் ஹாமும் சபையோரும் "தேவன் ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கின்றார்" என்று கூறுகின்றனர் - ஆசி) ஆம். சூழ்நிலைகள் எவ்வாறு

இருப்பினும் அதைக் குறித்து ஒன்றுமே யில்லை, எப்படியாயினும் அவர் பதிலளிக் கின்றார். அது சரி.

"நல்லது மறுபடியுமாக ஜெபிக்க நீர் மேலே செல்லப் போகின்றீரா?" என்றாள்.

85. "ஆம்" ஆகவே மேல்மாடியில் உள்ள ஒரு சிறு ரகசிய அறை அப்பாவிற் கு இருந்தது. அதில் அவன் சென்று ஜெபிப்பது வழக்கமாயிருந்தது. ஆகவே அந்த இரவு அவன் எழுந்து முழங்காலிட்டு, அவன் கூறினான். இப்பொழுது "யோகெபேத் நீயும் குழந்தைகளும் படுக்கச் செல்லுங்கள். என்னை எழுப்பாதே. ஏனெனில் நான் ஜெபம் செய்யப் போகிறேன், ஒருவேளை இன்றிரவு முழுவதும் ஜெபிப்பேன்" என்றான்.

86. ஆகவே அவன் முழங்காலில் நின்று ஜெபிக்கின்றான். ஜெபித்துக் கொண்டேயிருக் கிறான். "ஓ, ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோ பின் தேவனே, உம்முடைய ஜினங்களுக்குரிய

உம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை நினைவு
கூறும்! இங்கே எகிப்தில் அடிமைகளாக
நாங்கள் இருக்கின்றோம். ஓ, எங்களை
வேலை வாங்கும் கொடியவர்கள் எங்களை
அடித்து துன்புறுத்தி காரியங்களை செய்ய
வைக்கின்றனர். எங்கள் ஏழை ஜினங்கள்
நிர்வாணமாக்கப்பட்டு சுள்ளிகளை உடைய
சாட்டைகளினால் அடிக்கப்படுகின்றனர்.
நாங்கள் உம்முடைய ஜினங்கள். ஓ, தேவனே,
நிச்சயமாக நீர் ஜெபத்தைக் கேட்பவர்
நிச்சயமாக நீர் ஜெபத்திற்கு பதிலளிப்பவர்
நான் ஜெபிக்கிறேன், ஜெபிக்கிறேன்,
ஜெபித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றேனே, நீரோ
எனக்கு பதிலளிக்காதவர் போன்று
காணப்படுகின்றதே. ஆனால் தேவனே நீர்
தேவன் என்றும், முடிவிலே ஜெபத்திற்கு
பதிலளிக்கின்ற தேவன் என்றும் நான்
விசுவாசிக்கிறேன்" என்று அவன் தன்
கைகளை உயர்த்தி கூறுவதை நான்
காண்கிறேன். ஆகவே ஏறக்குறைய இரவு

முழுவதும் இவ்வாறு ஜெபித்துக் கொண்டே இருந்தான்.

87. அடுத்த நாள் காலை மூன்று அல்லது நான்கு மணியளவில் அந்தச் சிறிய படிகளின் வழியாக கீழே வருகின்றான். அவன் அங்கே நோக்கிப் பார்க்கின்றான், அங்கே அவனுடைய அருமையான சிறிய யோகெபேத் கட்டிலில் படுத்து அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். சிறிய ஆரோனும், சிறிய மிரியாமும் ஏற்கனவே படுக்கையில் படுக்க வைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆகவே, அந்த பிள்ளைகளும் ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்தனர். அது சரி. அவன் அவளிடம், அவள் மிகவும் நேரமாகிவிட்டிருக்கின்றதே, நீர் இப்பொழுதுதானா உள்ளே வருகின்றீர்?" என்றான்.

88. "ஆமாம், இரவு முழுவதும் நான் ஜெபித்தேன்," கண்ணீரால் நிறைந்திருந்தது.

ஏனெனில் அவன் ஜினங்களுக்காக அழுது கொண்டிருந்தான்.

89. ஆகவே, அவள், "இப்பொழுது இங்கே பார் அம்ராம், நீங்கள் இவ்வளவு பிரயாசப்படக் கூடாது" என்றாள்.

90. அவன், "இப்பொழுதும், அன்பே, கவனி. அது அருமையானது. ஆனால் இப்பொழுது கவனி, நீ வளர்க்கத்தக்கதாக இரண்டு குழந்தைகள் இருக்கின்றனர். ஆகவே இந்த பாரம் என்னுடையது. நம்முடைய ஏழை ஜினங்களுக்காக யாராவது ஜெபிக்காவிட்டால் அவர்களுடைய கதி, நிலைமை எப்படியாகும். அந்த ஜினங்களை யாராவது இருதயத்தில் வைத்திராவிட்டால் என்ன ஆகும்? யாராவது ஒருவர் ஜெபித்து தான் ஆகவேண்டும்.

அவள், "நல்லது அம்ராம். அந்த பாரம் அனைத்தும் உம்முடையதல்ல" என்று கூறுகிறாள்.

91. "நல்லது அப்படித்தான் காணப்படுகின்றது. ஆனால் எப்படியாயினும், எல்லா நேரத்திலும் நான் ஜெபிப்பேன்!"

92. அந்த நாளிலே அவன் வேலைக்குச் செல்கின்றான். ஆகவே அவன் ஒவ்வொரு நாளும் அவன் வந்து அதே கடின உழைப்பை உழைத்து விட்டுச் செல்கின்றான். மிகக் கடினமான வேலை அவனுக்கு இருந்தது. அவன் அந்த... அவர்கள் பெரிய பீப்பாய்களில் சுண்ணாம்புக் கலவையை கொட்டுவார்கள். அவன் அந்த பெரிய அக்கினிச் சூளைக்கு அருகில் நிற்க வேண்டும். அவர்கள் அதைத் திறந்தபோது, ஓ, என்னே, அது ஏறக்குறைய அவனுடைய தோலை வெடிப்புறச் செய்யும். அவ்வளவு பயங்கரமான வெப்பம்! அவன் அந்த செங்கல்களை அதற்குள் தள்ளி அவைகளைப் பெரிய மகத்தான சாலைகளை, மகத்தான பெரிய கோபுரங்களை கட்டவும், விக்கிரக தேவர்களுக்காகவும் மற்ற காரியங்களுக்காக

உபயோகப்படுத்தத்தக்கதாக அவன் சுட்டு வெளியே எடுப்பான். எதிரிக்காக இந்த உண்மையான கிறிஸ்தவன் அவ்வாறு வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றான். ஆனால் அவன் ஒரு அடிமையாக சிறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறான். அவன் அதைச் செய்தேயாக வேண்டும்.

93. ஒவ்வொரு இரவும் அவன் வீட்டிற்கு வந்த பிறகு ஜெபிப்பான். மறுபடியுமாக அவன் படிகளின் மேலே சென்று ஜெபிப்பான், ஜெபிப்பான், ஜெபித்துக் கொண்டேயிருப்பான், பிறகு கீழே வருவான். நிலைமை சீரடையவில்லை; இன்னும் மோசமாகிக் கொண்டே இருந்தது.

94. ஒரு நாள் அவன் வேலையில் இருந்த போது ஒரு வதந்தியை அவன் கேள்விப்பட்டான். "என்ன அது? என்ன அது என்னிடம் கூறுங்கள்!" என்றான். யாரோ ஒருவரோடொருவர் முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தனர். சிறிது நேரம் கழித்து என்ன

நடக்கப் போகின்றதென்ற அந்தச் செய்தி முழு தேசத்திற்கும் பரவியிருந்தது.

95. அது என்ன? அந்த இரவு சங்கம் ஒன்று கூடப்போகின்றது. அந்த வயதான துஷ்ட பார்வோன் ராஜா ஒரு பெரிய ஆலோசனை சங்கத்தை கூட்டுவதற்காக தன்னுடைய எல்லா ஜினங்களையும் கூட்டி அழைக்கப் போகின்றான். அங்கே ஒருபெரிய ஆலோசனை சங்கக் கூட்டத்தை அவர்கள் நடத்தினர்.

96. ஆதலால் அந்த இரவு அவன் உள்ளே செல்கிறான், ஓ, அவன் மிகவுமாக சோர்ந்து போயிருந்தான். அவன் உள்ளே செல்கிறான், அவனுடைய மனைவி, "அன்பே அம்ராம்" என்றழைக்கின்றாள். அவள் அவனை கதவினருகே சந்தித்து அவனுக்கு முத்தமிட்டு "உங்களுடைய இரவு ஆகா ரத்தை சூடாக வைத்திருக்கின்றேன். ஆனால் அன்பே நீர் மிகவும் வெலவெலத்து சோர்

வாகக் காணப்படுகிறீர். என்ன ஆயிற்று?" என்றாள்.

97. "ஓ யோகேபேத் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறதென்று நீ மாத்திரம் அறிந்திருப்பாயானால் ஓ, முன்பு எப்பொழுதும் இருந்திராத வகையில் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறதே" என்றான்.

"என்ன?"

98. "உஷ், நான் அதைக்கூற முடியாது, பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்கள். இரவு ஆகாரம் உட்கொள்ளும் வரை பொறுத்திரு. பிறகு அதைக் குறித்து நான் உனக்குச் சொல்கிறேன்."

"சரி."

99. ஆகவே, இப்பொழுது அவள் இரவு ஆகாரத்தை தயார் செய்தாள். இரவு ஆகாரத்தை முடித்து, பிறகு குழந்தைகளை கட்டிலில் தூங்க வைத்தாள்.

100. பிறகு அவர்கள் உள்ளே சென்றனர். அவன் “யோகெபேத், உன்னிடம் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். மிகவும் கொடியதான காரியங்களில் ஒன்று சம்பவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது” என்றான்.

"என்ன?"

101. "இன்றிரவு வேறொரு ஆலோசனை சங்கத்தை அவர்கள் கூட்டப் போகின்றார்கள். அவர்கள் அதைச் செய்யும்போது, நம்முடைய ஜினங்களின் மேல் அவர்கள் வேறொரு சுமையை அவர்கள் சுமத்தப் போகின்றனர்" என்றான்.

102. ஆகவே நாம் ராஜாவின் அரண்மனைக்கு இப்பொழுது செல்லுவோம். பார்வோன் ராஜா அவர்களெல்லாரையும் வெளியே அழைத்து வருகிறான். "அது சரி, தளபதிகளே! உங்களுக்கு என்ன ஆயிற்று? என்னுடைய உத்தரவுகளை நான் இங்கே பிறப்பிக்கிறேன். இந்த ஜினங்கள் நாளுக்கு

நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றனர். என்னவாயிற்று? நாம் இதை நிறுத்த முடியாதா? என்றாவது ஒரு நாளிலே வேறொரு சேனை இங்கே வரும். இங்கே கோசேனிலுள்ள நம்முடைய இந்த எதிரிகள், இந்த இஸ்ரவேலர் அந்த சேனையுடன் இணைந்து நம்மை மேற்கொள்வார்கள். நம்முடைய மகத்தான பொருளாதார நிலை சீரழிக்கப்படும், நம்முடைய மகத்தான சாம் ராஜ்ஜியம் அழிக்கப்படும். அவர்கள் நம்மை பிடித்துக் கொள்வார்கள். உங்களுக்கு என்ன வாயிற்று? யாராவது பேசுங்கள். ஏதாவது பேசக்கூட உங்களுக்குத் தெரியாதா? என்று கூறினான். ஓ, அவன் மிகவும் கீழ்த்தரமுள்ள வனாகவும் அசுத்தமானவனாகவும் இருந்தான். எல்லா தளபதிகளும் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களில் ஒருவன் எழுந்து "பார்வோன் ராஜா நீடுழி வாழ்க" என்றான்.

"நல்லது நீ கூற விரும்புவது என்ன?"

103. "ராஜா நீடுழி வாழ்க. மேன்மை பொருந்திய ஐயா, அந்த ஜினத்தின் மேல் இன்னும் அதிகமான பாரங்களை சுமத்த வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்" என்றான்.

104. "உன்னுடைய கண்கள் பிடுங்கப்பட விரும்புகிறாயா? அதிகமாக பாரங்கள் அவர்கள் மீது நீங்கள் சுமத்தியிருக்கின்றீர்கள், ஆனால் இன்னுமாக அவர்கள் தொகை பெருகிக்கொண்டே இருக்கின்றது. என்ன, நீ இதைப் போன்ற கருத்துக்களை நீ கொண்டிருந்தாயானால், அதை உன்னோடே வைத்துக்கொள்!" ஓ, அவன் மிகவும் கடினமானவனாக இருந்தான்.

105. சிறிது நேரம் கழித்து பெரிய புன்னகையோடு, பிசாசைப் போன்ற ஒருவன் எழுந்து நின்றான். அவன், "பார்வோன் ராஜா வாழ்க வாழ்க, என்னிடம் ஒரு கருத்து இருக்கின்றது" என்றான்.

"நல்லது, பேசு அப்படியே நின்று கொண்டிருக்காதே" என்றான் ராஜா.

106. அதற்கு அவன், "நீங்கள் செய்ய வேண்டியது என்னவென்று நான் உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். இம்மக்கள் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது என்று உமக்குத் தெரியும் அல்லவா."

107. "ஆம்! அது சரியே" மேலும், "அவன் அந்த ஜினங்களில் சிலர் பதினான்கு பிள்ளைகள் உடையவர்களாயிருந்தனர். வேறு சிலருக்கு இருபது பிள்ளைகள் கூட இருக்கின்றனர். ஆனால் நம் ஜினத்திற்கோ ஒன்று கூட இருக்கிறதோ என்னவோ. அவர்கள் வேகமாக பெருகி தேசம் முழுவதிலும் பரவி நிரம்பியிருக்கின்றனர்" என்றான்.

108. பாருங்கள், தேவன் ஏதோ ஒன்றைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார். பாருங்கள், தேவன் எப்பொழுதுமே பிசாசின் கண்களின் மேல் போர்வையைப் போர்த்தி விடுகின்றார்.

நீங்கள் பாருங்கள்? பாருங்கள்? தாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பது அவருக்கு தெரியும். பாருங்கள்? ஆகவே இந்த எல்லா ஸ்திரீகளும் நிறைய பிள்ளைகளைப் பெற்றிருந்தனர்.

109. "ராஜா நீடுழி வாழ்க!" "என்ன?" "நல்லது, என்னவென்று நான் உங்களுக்கு கூறுகிறேன். ஒரு ஸ்திரீ ஒரு ஆண் குழந்தையை பெற்றெடுக்கும் ஒவ்வொரு முறையும்... தேசத்திலே தாயாக அல்லாத சில பெண்களைக் கொண்டு வாருங்கள். நீங்கள் பாருங்கள், பிள்ளைகள் இல்லாத பெண்கள், குழந்தைகளே தேவையில்லாத பெண்கள், பிள்ளைகளையே நேசிக்காத, நீண்ட முக்கை உடைய சூன்யக்கார கிழவிகள், பாருங்கள் எவ்வளவு நீளமாக முக்கு இருக்கின்றதோ அவ்வளவு நல்லது! நீளமான விரல்கள், வர்ணம் தீட்டப்பட்ட முகங்களை உடைய அவர்களைக் கொண்டு வாருங்கள். தாய் அன்பு என்பது என்ன என்று தெரியாத

வர்கள். ஆகவே ஒரு சிறிய ஆண் குழந்தை பிறக்கும்போது அவர்களை அனுப்புங்கள். அவர்கள் சென்று அந்தக் குழந்தையை வெளியே கொண்டு வந்து அதன் தலையை சுவற்றிலே மோதி, பிறகு பெற்ற தாயி னிடத்தில் வீட்டுக்குள்ளே எறிந்து விட்டு வருவார்கள். ஒரு பெரிய கிணற்றினுள் அதைப் போட்டு விடுவார்கள். ஓ அதை விடச் சிறந்த ஒன்று என்னவென்றால், அக்குழந்தையின் கையையும் காலையும் கட்டி, முதலைகளுக்குப் போட்டு அவை களைக் கொழுக்கச் செய்யலாம். அதை ஒழிக்க இது தான் சிறந்த வழியாகும். பிறகு அவர்கள் பெருகமாட்டார்கள். ஏனெனில் ஒரு மனிதனும் மீதமாகவிடப்பட்டிருக்க மாட்டான். எல்லா ஆண் குழந்தைகளையும் கொல்லுங்கள்" என்றான்.

110. அதற்கு பார்வோன், "ஓ, அது அருமையானது!" அது அருமையான ஒரு திட்டமாகும். ஆகவே செய்ய வேண்டிய

காரியம் அது தான் சென்று அதை... நீ... இப்பொழுது அவ்விதமான திட்டத்தை, கருத்தை நீ கொண்டிருந்தபடியால், அக்காரியத்திற்கான கண்காணியாக, மேற்பார்வையாளனாக உன்னையே நான் நியமிக்கிறேன். நீ சென்று, தாய்களே அல்லாமல், பிள்ளைகளை நேசிக்காத அந்த எல்லா கிழவிகளையும் நீ கொண்டுவா. அவர்களை... ஆம் பிசாசு எப்படிப்பட்டவன் பார்த்தீர்களா? அவன் துஷ்டன், அப்படித்தானே?

111. குழந்தையை ஒரு தாயால் தான் நேசிக்க முடியும். பாருங்கள்? தாய் உங்களை எவ்வளவாக நேசிக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்கு தெரியுமா? நல்லது, பாருங்கள், சிறிய குழந்தைகளை தாய் நேசிக்கின்றாள்.

112. ஆகையால் பிள்ளைகளையே கொண்டிராத, பிள்ளைகள் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற கீழ்த்தரமான வயது சென்ற அந்த யாரோ சில கிழவிகளை அவர்கள் கொண்டுவர வேண்டியதாய்

இருந்தது. ஆகவே, அவன் "அவர்களைக் காவல் துறையினராக ஆக்குங்கள். அவர்களை போலீஸ்காரிகளாக்கி, அவர்கள் விரும்பும் எந்த வீட்டிற்குள்ளும் நுழைந்து ஒவ்வொரு சிறிய குழந்தையையும் வெளியே எடுத்து அதன் தலையை சுவற்றில் மோதி, அதை முதலைகளுக்கு உணவாக போடும் படிக்கு அவர்களுக்கு கட்டளையிடுங்கள். ஒவ்வொரு சிறிய குழந்தையையும்" என்றான். ஓ, எவ்வளவு கொடூரமானது! பிறகு அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பது உனக்கு தெரியுமா?

"அது சரியே, அது அருமையானது!"

113. பிறகு அடுத்த நாள் அம்ராம் அங்கே வேலை செய்துக் கொண்டிருந்த போது, இக்காரியம் தீர்மானிக்கப்பட்டதை அவன் கேள்விப்படுகின்றான்.

114. ஆகவே, ஓ, அவன் வீட்டிற்கு செல்கிறான். "ஓ யோகெபேத்! ஓ, அருமை

யானவளே, உனக்கு ஒன்றை நான் கூறட்டும்.
பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட உத்தரவு என்ன
வென்று நீ அறிவாயா? சிறிய குழந்தைகள்
எல்லாம் கொல்லப்பட வேண்டும் என்பதே.
ஓ, என்னால் அதை தாங்க முடிய
வில்லையே" என்று அவளிடம் கூறினான்.
மறுபடியுமாக அவன் ஜெபிக்கத்தக்கதாக
மேலே சென்றான். முன்பு எப்போதுமே
செய்யாத வகையில் அந்த இரவு அவன்
ஜெபம் செய்தான்.

115. நாம் ஜெபம் செய்து கொண்டே
இருக்கத்தான் வேண்டுமா? ஓ, ஜெபம்
செய்து கொண்டே இரு! அது சரி தானே?
ஜெபம் செய்து கொண்டே இரு. என்ன
நடந்து கொண்டிருந்தாலும் பரவாயில்லை.
ஜெபித்துக் கொண்டேயிரு.

116. இப்பொழுது முதலாவது காரியம்
என்னவென்று உங்களுக்கு தெரியுமா, அவன்,
முழு இரவும் ஜெபித்தான், "ஓ தேவனே,
இரக்கமாயிரும்! தேவனே உதவி செய்யும் நீர்

எவ்விதத்திலாவது எங்களுக்கு உதவி செய்யு
மாறு நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம்" பகல்
வெளிச்சம் வந்தவுடன் அவன் கீழே இறங்கி
வந்தான்.

117. நாளுக்கு நாள், ஓ, தேசம் முழுவதும் எப்படிப்பட்ட ஒரு கதறல், கூக்குரல், ஒவ்வொரு நாளும் தாய்மார்கள் தெருக்களில் மேலும் கீழுமாக கதறி கூக்குரலிட்டதை அவர்கள் கேட்டனர். அவர்கள் அந்த தாய்களின் கரங்களிலிருந்த சிறிய குழந்தைகளை அல்லது சிறிய சின்னஞ்சிறிய ஆண் குழந்தைகளைப் பிடுங்கினர். அந்த வயதான சூனியக்கார கிழவிகள் அங்கே சென்று அவைகளைக் காலால் பிடித்து சுவற்றில் மோதி, அவைகளைக் கொன்று முதலைகளுக்கு வீசி விடுவர். அந்த ஏழைத்தாய் முழங்காலில் நின்று, "ஓ, என் குழந்தையை எடுத்துக் கொள்ளாதே! என் குழந்தையை எடுக்காதே!" என்று கதறி அழுவாள். ஓ எந்த

விதமான நேரத்தை அவர்கள் பெற்றிருந்தனர்!

118. தாய் எப்படி குழந்தைகளை நேசிப்பாள் என்பது உங்களுக்கு தெரியும், எப்படி அவனை தாடையில் அணைப்பாள். எப்படி உன் தாய் உன்னைக் கழுவி, சுத்தம் செய்து, முத்தமிட்டு நீ எவ்வளவு அழகாய் இருக்கிறாய் என்று கூறினது உனக்கு நினைவிருக்கிறதா. எப்படி அவள் இரவில் உன்னை படுக்கையில் தூங்க வைப்பாள். ஓ, ஆகவே நீ மாத்திரம்... கதவு சிறிது திறக்கும், சிறிய உள்ளே வரும் அல்லது ஏதோ ஒன்று, ஓ, என்னே, அவள் வேகமாக ஓடி கதவை மூடி சிறிய குழந்தையை மூடி எப்படி அவள் அதைக் குறித்து அக்கறை எடுத்தாள். அவள் உன்னை நேசித்தாள். பாருங்கள்? அவள் உன்னை நேசித்தாள். ஓ, தேவன் அவளுக்குளித்த அந்தச் சிறிய, ஒன்றுமே செய்ய முடியாத, தனக்குத்தானே உதவி செய்து கொள்ள முடியாத அந்தக் குழந்தையை

எவ்வளவாக அவள் நேசிப்பாள். அவள் தன் சிறிய குழந்தைகளை முத்தமிட்டு அதனுடன் விளையாடுகின்றாள், ஏனெனில் அவள் ஒரு உண்மையான தாய் ஆவாள். பாருங்கள்?

119. ஆனால் தாயன்பு என்பதே தெரியாத குழந்தைகளைக் கொல்லுகின்ற இந்தக் கிழவிகள், இவர்கள் தாய்களே அல்ல. அவர்கள் நினைத்ததெல்லாம் உலகத்தின் காரியங்களைப் பற்றியும் தங்களுக்கு இருக்கும் பெரிய நேரத்தையும் தான். ஆகவே அவர்கள் சென்று, அந்தச் சிறிய குழந்தைகளைக் கொலை செய்வார்கள். நீங்கள் மிகவும் சிறியவர்களாய் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் அது இன்னுமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அது சரி. நான் எதைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதைப் பெரியவர்களாகிய நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள். அது சரி, மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது! ஓ, நீங்கள் கூறலாம், "நான் அப்படி..." ஆனால் குழந்தைக் கருவைக்

கலைத்தல் காரியமும் அதேப்போன்று தான். அது சரி. ஆனால் தாய் அன்பு என்பது என்னவென்று அவர்களுக்கு தெரியாதிருந்தது. இப்பொழுது "உண்மையான தாய்மார்கள்" என்று நான் கூறும்போது என்ன கூறவிழைகிறேன் என்பதை நீங்கள் கவனியுங்கள்! அது சரி. அதே பிசாசு தான். எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. ஆகவே, அங்கே - அதன்பின் ஒவ்வொரு வருடமும் ஆயிரம், ஆயிரம், ஆயிரம் மடங்கு இருப்பதை நினைக்கும் போது, எகிப்தில் இருந்ததைக் காட்டிலும் அக்கிரமமாக நியாயமற்றதாய் அல்லது மோசமாக இருக்கிறது. அங்கே!

120. ஆகவே அவர்கள் உள்ளே வந்தனர். தாய் அன்பு அவர்களிடத்தில் இல்லவே இல்லை. ஆகவே, அந்தச் சிறிய குழந்தைகளை எடுத்து அவைகளைக் கொலை செய்தனர். ஓ, அது மோசமாகிக் கொண்டு, மோசமாகிக் கொண்டே போனது. பிறகு ஒருநாள் அவர்கள் ஆலோசனைச் சங்க

கூட்டத்தை கூட்டப்போவதாக வேறொரு வதந்தி வந்தது.

121. பார்வோன் தன்னுடைய ஆலோசனை சங்கத்தைச் சேர்ந்த எல்லோரையும் ஒன்று கூட்டினான், அவன் அங்கே வந்து, "அது சரி, அவர்கள்; இன்னுமாக அதிகரித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றனரே அதைக் குறித்து நாம் இப்பொழுது என்ன செய்வது?" என்றான்.

122. இந்த குழைந்த, சேற்று சாக்கடையான பிசாசின் முகத்தை உடைய இந்த ஆள் எழுந்து "பார்வோன் ராஜா நீடுழி வாழ்க. எனக்கு ஒரு திட்டம் உள்ளது. பாருங்கள், ஆண்கள் தான் வேலை செய்கின்றனர். செங்கல் சூளையில் ஒரு நாளுக்கு இவ்வளவு என்று அறுக்க வைக்கிறீர், வைக்கோலை உபயோகித்து செங்கல் தயாரிக்கச் செய்கின்றீர். சிறிய குழந்தைகளைக் கொண்டு போட்டீர். மற்றவைகளைச் செய்தீர், ஆனால் இன்னுமாக அவர்கள் தொகை அதிகரித்துக்

கொண்டு தான் இருக்கின்றது. ஆகவே நீர் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்னவெனில், ஸ்திரீகளையும் வேலை செய்ய வைப்பதே ஆகும். ஆகவே நீர் ஸ்திரீகளை வேலை செய்ய வைத்தால், அப்பொழுது அவர்களால்..." என்றான். இப்பொழுது அது ஒரு ஸ்திரீயின் ஸ்தானம் அல்ல. இல்லை. ஆகவே அவன் மேலும் ஆனால் நீர் ஸ்திரீகளை வேலை செய்ய பணித்து, அவர்களையும் செங்கல் அறுக்க அங்கே நீர் வைத்தீரானால், ஆகவே அவர்கள் பிறகு வீடு திரும்பும்போது மிகவுமாக சோர்ந்து போய், தங்கள் புருஷர்மார்களுக்கு தேவையான இரவு உணவு ஆகாரத்தை சமைக்க முடியாது. ஒரு நல்ல தாயாக அவர்களால் இருக்க முடியாது. பாருங்கள், ஆகவே அவர்கள் வேலைக்குச் சென்று அவ்வாறே செய்வார்களாயின், அவர்களால் - அவர்களாலே அதைச் செய்ய முடியாது. ஆதலால், அவர்களையும் வேலையில் கொண்டு போய் அமர்த்தச் செய்யும்" என்று கூறினான்.

123. "அது அருமையானது! என்னே, நீ ஒரு அறிவாளி" ஆகவே அவன் எல்லா ஸ்திரீகளும் வேலை செய்ய வைக்கின்றான்.

124. ஆகவே இந்த ஏழை அம்ராம் அந்த இரவு வருகிறான். "ஓ, யோகெபேத், நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம் என்று தெரிய வில்லையே. இப்பொழுது அவர்கள் எல்லா ஸ்திரீகளும் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று பணிக்கின்றனரே. நான் - நான் உன்னிடம் கூறகிறேன், ஓ என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை! நாம்-நாம்-நாம் அடிமைகள் மாத்திரமே, நமக்கு காரியங்கள் இன்னும் மோசமாகிக் கொண்டே, மோசமாகிக் கொண்டே போகிறதே. நான் இதை முன்னுரைக்கிறேன்; தேவன் நமக்கு ஏதாவது செய்வாரென்றால், அது நாமெல்லாரும் மரித்த பிறகே இருக்கும்" என்று கூறுகிறான்.

125. இப்பொழுது, தேவன் அவ்வாறே காத்துக் கொண்டிருப்பதில்லை. அப்படியா?

இல்லை, தேவன் நம்மைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். அவர் அப்படித்தானே? அது சரி.

126. ஆகவே பிறகு அந்த இரவு அவன், "நான் மேலே போகிறேன், முன்பு எப்பொழுதுமே ஜெபித்திராத வகையில் நான் ஜெபிக்கப் போகிறேன்" என்றான்.

127. இப்பொழுது, ஜெபம் அப்படித்தான் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படித்தானே? நீங்கள் முன்பு எப்பொழுதுமே ஜெபித்திராத வகையில் நீங்கள் ஜெபம் செய்யுங்கள், சீக்கிரம் அலுவலில் இறங்குங்கள்! பாருங்கள் நீங்கள் சென்று "கர்த்தாவே இன்னார் இன்னாரை ஆசீர்வதியும்" என்று மாத்திரம் கூறுவீர்களானால் அதைக்குறித்து தேவன் அவ்வளவாக அக்கறைக் கொள்வதில்லை. சிறு பையன்கள், சிறுமிகளாகிய நீங்கள் உங்கள் அலுவல்களில் ஈடுபடும்போது அதைச் செய்கிறீர்களா? அதை நீங்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் செய்கிறீர்களா? பள்ளிக்கூடத்தில்

உங்களுக்கு உதவி செய்ய தேவனிடத்தில் கேட்கிறீர்களா? நீங்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு செல்லும்போது, அங்கே நீங்கள் நல்ல மதிப்பெண்களைப் பெறாவிடில், நீங்கள் சென்று, "தேவனே எனக்கு நீர் எனக்கு உதவ வேண்டுகிறேன்" என்று கூறுகிறீர்களா?

128. நீங்கள் ஜெபம் செய்கிறீர்களா? எத்தனை சிறு பையன்கள், சிறுமிகள் ஜெபிக்கின்றீர்கள். உங்கள் கரங்களை நான் காணட்டும். ஓ, அது அருமையானது. இப்பொழுது, அது அருமையானது. உன் அம்மாவும் அப்பாவும் உன்னைக் காணக் கூடாதவாறு, நீங்கள் ஜெபிக்கத்தக்கதாக உங்களுக்கு ஒரு ரகசிய அறை இருக்கின்றதா? நீ அவ்வாறு ஜெபிக்கிறாயா? அந்த விதமாக நீ ஜெபிப்பதில்லையா? ஒரு சிறிய இடத்தை வைத்துக்கொண்டு, சென்று உங்களுடைய சிறிய ஜெபத்தை செய்யுங்கள். ஒவ்வொரு இரவும் தூங்கச் செல்லும் முன்பு நீங்கள் அதைச் செய்கிறீர்களா? பிறகு

காலையில் எழுந்தவுடன்? ஓ, அது அருமையானது. ஜெபிக்கின்ற சிறுவர் சிறுமியர் இந்த கட்டிடத்தில் உள்ளனர். கைகளை உயர்த்துங்கள். ஓ, அது மிக அருமையான தல்லவா! நல்லது, இப்பொழுது, இது அருமையானது. அது எதைக் காண்பிக்கிறது என்றால் இக்காரியங்களை உனக்கு கற்றுக் கொடுக்கும் உண்மையான தாயும் தந்தையையும் நீ பெற்றிருக்கின்றாய் என்பதே. இப்பொழுது, உண்மையாகவே உங்களுக்கு தேவையிருக்கும் பட்சத்தில், நீங்கள் ஊக்கமாக ஜெபிக்க வேண்டும். அப்படி செய்கிறாயா?

129. ஆதலால் இந்தச் சிறிய அம்ராம் மேலே செல்கிறான். ஓ, என்னே! அவனுக்கு இரவு ஆகாரம் தேவையாயிருக்கவில்லை. அவன், "ஓ, என்னே, மிகவும் மோசமாக இருக்கிறதே!" என்றான்.

அவள், "ஓ, என்னப்பா நீர் இரவு ஆகாரம் உண்ண வேண்டும்" என்றாள்.

"யோகெபேத், என்னால் முடியவில்லை. என்னால் முடியவில்லை. நான் - நான்..."

130. "ஓ நீங்கள் இளைத்துக் கொண்டே வருகிறீர்கள், உங்களுக்கு நரம்பு தளர்ச்சி உண்டாகிறது, முகத்தில் இரத்தமே இல்லாமல் வெளுப்பாய் காணப்படுகிறது. உங்கள் உணவை வாந்தி எடுத்து விடுகிறீர்களே."

131. "ஓ என்ன செய்வதென்று எனக்குத் தெரியவில்லையே! ஆனால், அன்பே, யாராவது இந்த ஜினத்தின் பாரத்தை இருதயத்தில் கொள்ளவில்லையானால், யாராவது இந்த ஜினத்திற்காக ஜெபம் செய்யவில்லையெனில், நாம் என்ன செய்ய முடியும்? நம் நிலைமை இன்னும் மோசமாகிக் கொண்டே செல்கின்றது. நிச்சயமாக, ஒரு நாளிலே தேவன் செவிகொடுப்பார்."

132. ஆம், அது சரி. அது சரி. தேவன் கேட்பார். நீ உன் அலுவலைச் செய்யத் துவங்கி அதிலே நிலைத்து நில்.

133. ஓ, இந்த முறை அவன் வித்தி யாசமானவனாக மேலறைக்குச் செல்கிறான். இப்பொழுது அவன் மேலே சென்று முழங்காற்படியிட்டு, தன் கைகளை மேலே உயர்த்தி, “தேவனே, நான் இப்பொழுது உம்முடன் பேசுகிறேன்!” ஆமென், அதுதான் அலுவலில் ஈடுபட ஆரம்பித்தல்! ”தேவனே, உமக்கு காதுகள் உள்ளன. ஆதலால் உம்மால் கேட்க முடியும். உமக்கு கண்கள் உள்ளன. ஆதலால் உம்மால் காண முடியும். உமக்கு ஞாபக சக்தி உள்ளது. ஆதலால் உம்முடைய வார்த்தையை நீர் அறிந்திருக்கிறீர். உம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தையும் நீர் அறிந்திருக்கிறீர். நான் உம்மிடம் மன்றாடுகிறேன், தேவனே இங்கே நோக்கிப்பாரும். ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபின் தேவனே உம்முடைய ஜினங்கள் துன்பத்தில், துயரத்தில் தவித்து மரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே. எங்களுக்கு ஏதாவதொன்றை உடனே செய்தருளும் தேவனே! உம் ஒருவரைத்தான் நாங்கள் நம்பியிருக்க முடியும். நாங்கள்

உம்மைத்தான் கொண்டிருக்க முடியும். அல்லது நாங்கள் மரித்துப் போவோம். உம்மைத்தான் நாங்கள் நம்பியிருக்க முடியும். நாங்கள் உயிர் வாழ்வோமானால், உம்மைத் தான் நாங்கள் கொண்டிருக்க முடியும்." என்று கதறினான். அந்த விதமான நேரத்தில் தான் நீ உண்மையாகவே ஜெபம் செய்வாய். ஓ, அவன் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தான்.

134. உங்களுக்கு தெரியுமா, சில சமயங்களில் மக்கள் ஜெபம் செய்யும் போது, களைத்துப்போய் விடுகிறார்கள். தாய் தந்தையரே, அப்படித்தானே? ஓ, மிகவுமாக களைத்துப் போய் விடுகின்றனர்! சகோதரன் பிரான்ஹாம் சில சமயங்களில் மிகவுமாக சோர்ந்து போய் விடுகின்றார். நான் நீண்ட நேரம் ஜெபம் செய்யும்போது ஏறக்குறைய மயங்கி விழுந்து விடுவேன்; அப்படியே மயங்கி விழுந்து, நாட்கணக்காக உணவும் மற்ற காரியங்களையும், உட்கொள்ளாமல், ஜெபித்து, ஜெபித்து, ஜெபித்து, பிரசங்கித்துக்

கொண்டிருத்தல். நான் மயங்கி விழுகின்ற நிலைக்கு நான் வந்து விடுவேன். சில சமயங்களில் ஜினங்கள் அவ்விதமாக ஆகி விடுவர். அப்படியென்றால் அதை விட்டு விட வேண்டும் என்பதல்ல. தொடர்ந்து சென்று கொண்டே இரு! தேவன் பதிலளிப்பார். ஆம் ஐயா. அப்படியே பிடித்துக் கொண்டிரு! ஆம், ஐயா.

135. ஆதலால், அந்த பழைய சிறிய பழிகளின் மேல் அவன் செல்கிறான். அங்கே யோகெபேத் வந்து, "ஓ, அம்ராம், அப்படி இருக்காதீர்கள். தேனே, நான் - நான் விசுவாசிக்கிறேன்..." என்று கூறுவது என்னால் காண முடிகிறது.

136. அவள் ஒரு அழகான, அருமையான ஒரு சிறிய தாய். அவன் அவளை தட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டே, இப்பொழுது யோகெபேத், கவனி, நீ ஒரு அருமையான... தாய், நீ சென்று ஆரோனையும் சிறிய மிரியாமையும் தூங்கவை. நான் ஜெபிக்க

மேலே செல்கிறேன். நான் அழுது கொண்டிருக்கும் சத்தத்தை நீ கேட்பாயானால், நீ மேலே வராதே" என்று கூறிச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

137. "நல்லது, ஆனால் அம்ராம், தேனே, நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? ஏறக்குறைய மரித்தாற்போல் இருக்கிறீர்களே."

138. "ஆம், ஆனால் அந்த ஜினங்களுக்கான பாரத்தை என் இருதயத்தில் கொண்டவனாய் நான்-நான்-நான் இருக்கிறேன். அதைக் குறித்து ஏதாவதொன்றை நான் செய்தாக வேண்டும். என் முழங்காலில் நான் நின்றாக வேண்டும். ஆகவே எல்லா ஜினங்களும்..." என்றான். மேலும் அவன், "இன்றைக்கு தான் அங்கே செங்கற் குளையின் அருகில் நின்று "நல்லது பிள்ளைகளே, தேவன் செவி கொடுப்பார்!" என்று கூறிக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது ஒரு பெரிய வயதான மனிதன் அங்கு வந்து தன் கைகளை இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு

"எப்பொழுது அவர் கேட்பார்? எப்பொழுது அவர் கேட்பார்?" என்றான். பார் ஜினங்களும் மிகவும் வெறுப்படைந்திருக்கின்றனர்? அவர்களும் தேவனுக்கெதிராக திரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனில் அவர்கள் ஜெபிக்கின்றனர், ஜெபிக்கின்றனர், ஜெபித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றனர், ஆனால் ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை. இந்த நபரும் ஜெபிக்கிறார், ஜெபிக்கிறார், ஜெபித்துக் கொண்டேயிருக்கிறார். ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஆகவே எல்லா ஆசாரியர்களும், "அற்புதங்களின் நாட்கள் கடந்து விட்டன, நாம் செய்ய வேண்டிய ஒரே ஒரு காரியம் என்னவெனில் இந்த அஞ்ஞானிகளை அல்லது அஞ்ஞான கடவுள்களை வணங்குகின்ற இந்த வேலை வாங்கும் அதிகாரிகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து கிடப்பதேயாகும். நம்மால் என்ன செய்ய முடியும்?" என்கின்றனர். ஆனால், நான் யேகோவாவில் விசுவாசம் வைத்திருக்கிறேன். ஆமென்! அவர் இன்னுமாக ஜெபத்திற்கு

பதிலளிப்பவரென்று நான் விசுவாசிக்கிறேன்" என்று கூறினான்.

139. நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறீர்களா? அதை விசுவாசிக்கிறீர்களா? ஆமென் விசுவாசிக்கிறவர்கள் எல்லோரும் "ஆமென்" என்று கூறுங்கள் (சபையார் எல்லோரும் "ஆமென்" என்கின்றனர் - ஆசி) இன்னுமாக ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கிறார் அது சரி.

140. சிறிய மெலிந்த உடம்பு மிகவும் எடை குறைந்து போயிருந்தது. அந்தப் படிகளில் கீச்சீச் சென்ற சத்தத்துடன் அவன் மேலே ஏறிச் சென்றான். அங்கே சென்று முழங்காற்படியிட்டு, ஓ, முன்பு எப்போதுமே இருந்திராத வகையில் அவன் ஜெபித்தான்! "ஓ யேகோவா இங்கே பாரும!" நீர் உண்மையான தேவன். உமக்கு காதுகள் இருக்கிறதென்று நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம். உமக்கு கண்கள் உள்ளதென்று நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம். எல்லாக் காரியங்களையும் நீர் அறிந்திருக்கிறீர். நீர் எபிரேயர்களின்

தேவனென்றும், நாங்கள் வாக்குத்தத்தத்தின்
ஜினங்கள் என்றும் நாங்கள் விசுவாசிக்கி
றோம். நீர் உம்முடைய வார்த்தையைக்
காத்துக் கொள்கிறீர் என்று நாங்கள்
விசுவாசிக்கிறோம். "எங்கள் வேலையைக்
கொண்டு மகத்தான பெரிய சாலைகளையும்
விக்கிரகங்களையும் மற்ற காரியங்களையும்
செய்து கொண்டிருக்கும் இந்த அஞ்ஞானி
களைப் பாரும். யேகோவாகிய நீர் பரலோ
கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு அஞ்ஞானிகள்
உம்மை ஆள விடுவீரா? அதை நீர் செய்வீர்
என்று விசுவாசிப்பதில்லை" ஆமென்!

141. அவர் அதைச் செய்வார் என்று
இன்னுமாக நான் விசுவாசிப்பதில்லை!
ஆமென்! பிசாசு வரும் போது; தேவன்
இன்னும் தேவனாக இருக்கிறார்! பிசாசு
அதைச் செய்ய அவர் அனுமதிக்க
மாட்டார். எல்லா நாகரீகமும் அசுத்தங்களும்
அபத்தமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற
இந்த நாளிலேயே இன்னுமாக தேவன்

ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார். அவர் இன்னும் தேவனாகவே இருக்கின்றார். சரி அம்ரமைப் போன்று, இருதயத்திலே பாரங்கொண்டு, வானங்கள் பிளந்து தேவன் இறங்கி வந்து ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கும் வரை அதிலே உறுதியாக நிலைத்திருந்து ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கும் யாரோ ஒரு நபர் நமக்கு தேவையாயிருக்கிறது. ஆமென். அவன்,

142. "இப்பொழுது, இங்கே நோக்கிப் பாடும், தேவனே அஞ்ஞானிகள் உம்முடைய ஜினங்களை இவ்வாறு பரியாசம் செய்ய விடுவீரா? வாரங்கள், மாதங்கள், வருடங்கள் கடந்து சென்றுவிட்டது. நாங்கள் இன்னுமாக தொடர்ந்து ஜெபித்துக் கொண்டு வருகிறோம். கண்ணீரால் நனை..." (ஒலிநாடாவில் காலியிடம் - ஆசி) "ஓ தேவனே இப்படிப்பட்ட ஒரு காரியத்தை அனுமதிப்பீரா?" என்றான்.

143. இன்றைக்கு நூற்றுக் கணக்கான சிறிய குழந்தைகள் ஆறுகளிலும், சாக்கடை

நீர் தேங்கி கிடக்கும் பள்ளங்களிலும்
தூக்கியெறிப்பட்டு, கருச்சிதைவுகள் மற்ற
எல்லா காரியங்களும் செய்யப்பட்டு வாழ
விடாத காரியங்கள் நடைபெறுவதைக்
குறித்து, நான் அதிசயப்படுகிறேன்; ஓ,
யேகோவா, இப்படிப்பட்ட காரியங்கள்
தொடர்ந்து நடைபெற நீர் அனுமதிப்பீரோ?
இன்று இரவு விஸ்கி, பீர், மற்றும் இரவு
களியாட்டங்கள் மற்ற எல்லாழும்
கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைக்
குறித்து எதையுமே பேச பயப்படும் நிலைக்கு
பிரசங்க பீடங்கள் மிகவும் பலவீனம்
அடைந்திருக்கின்றன. யேகோவா இதைப்
போன்ற சீர்கேடுகள் தொடர நீர் அனு
மதிப்பீரா? ஒரு நாளிலே அவர் பதிலளிப்
பார். ஓ, அவருடைய உக்கிரக்கோபம்
வரும்போது மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கும்.
ஆம், ஐயா. ஸ்திரீகள் சென்று தங்கள்
குழந்தைகள் சாகும் படிக்குச் செய்கின்றனர்;
ஒரு சிகரெட்டுப் பெட்டி, சாம்பலை
வைக்கும் பெட்டி, மற்ற எல்லாக் காரியமும்.

ஐனங்கள் தங்கள் சிறிய குழந்தைகளை பீர் கடைகளுக்கு கொண்டு செல்கின்றனர். ஆறு அல்லது எட்டு வயதுள்ள சிறுபையன்கள் சிறுமியர் அங்கே உட்கார்ந்து குடித்துக் கொண்டும் மற்றக் காரியங்களை செய்து கொண்டும் இருக்கின்றனர். தேசமும் அதை சட்ட பூர்வமாக்கி அது சரியானது என அழைக்கின்றது. ஓ, என்னே! யெகோவா அதை பார்க்கவில்லை என நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? தேவனோடு சரியாக நடக்கும் ஐனங்களைப் பார்த்து அவர்கள் பரியாசம் செய்கையில், மற்ற காரியங்களும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில். அப் படியே நிலைத்திரு, பிடித்துக் கொண்டிரு! யெகோவா பதிலளிப்பார். கவலை கொள்ளாதே. அது சரி.

144. இன்னும் சிறிது கடந்து செல்வோம். அவன் அங்கே ஜெபித்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அவன் மிகவும் சோர்ந்து போய் படுத்துக்

கொள்கிறான். அவன் தரையில் விழும் வரை ஜெபம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். அவனால் இன்னுமாக தொடர்ந்து ஜெபிக்க முடியவில்லை. ஆகவே சிறிது நேரம் தூங்கினான். அவன் விழித்துக் கொண்டான். "என்ன இது? இங்கே என்ன? அந்த ஒளி எங்கிருந்து வருகின்றது? ஓ அங்கே பார் அந்த மூலையில் நின்று கொண்டிருக்கிறது." அங்கே ஒரு தூதன் நின்று கொண்டிருந்தான், அவனுடைய பட்டயம் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஓ, அவன் மறுபடியுமாக நோக்கிப் பார்த்தான், தன் கண்களை பிசைந்து கொண்டான். அவன் முழங்காலி லிருந்து எழுந்து "கர்த்தாவே, ஓ, ஓ, நான் என்ன - என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீர் எதிர்பார்க்கிறீர்" என்றான்.

145. அவன், "அம்ராமே, நான் தேவனுடைய தூதன். தேவன் உன் ஜெபங்களைக் கேட்டார் என்று உன்னிடம் கூறத்தக்கதாக நான் பரலோகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டுள்

ளேன். அவர் ஒரு விடுவிப்பவனை அனுப்பப்போகின்றார் என்று உன்னிடம் கூற நான் வந்துள்ளேன். தம்முடைய எல்லா வாக்குத்தத்தங்களையும் அவர் நினைவில் கொண்டிருக்கின்றார் என்றான்." அந்த தூதனை இப்பொழுது நான் காண்கிறேன்; அவன் தன்னுடைய பட்டயத்தை எடுத்து வடதிசையை நோக்கிக் காண்பிக்கிறதைப் பாருங்கள். அம்ராம் பார்த்தான். அவன் "இந்த பட்டயத்தின் முனை இருக்கிற திசைதான் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசமாய் இருக்கின்றது. ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் உன்னுடைய முன்னோர்களுக்கு, உங்களுடைய ஜினம் அந்த பிரதேசத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்ளும் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறேன். ஆகவே நான் ஜினங்களின் கூக்குரலை கேட்டேன், பிள்ளைகளின் கதறலை நான் கேட்டேன். ஆகவே நான் இறங்கி வந்திருக்கிறேன். அம் ராமே, நீ ஜெபத்தில் மிகவும் உண்மையும் விசுவாசமும் உள்ளவனாய் இருந்தபடியால்

இந்த காரியத்தில் நீ ஒரு பெரும்பங்கை வகிக்கப் போகின்றாய் என்பதை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். நீ உன் வீட்டில் உண்மையுள்ளவனாய் இருந்தாய். ஆகவே அடுத்த வருடம் இதே சமயத்தில் உன்னுடைய அருமையான மனைவியாகிய யோகேபேத் ஒரு சிறு ஆண் குழந்தையை அணைத்துக் கொண்டிருப்பாள். அந்த சிறிய ஆண் குழந்தை தான் இரட்சகனாய் இருப்பான்" என்றான். மகிமை!

146. அவன், "ஓ, ஆம், ஆம். ஓ, ஆம், ஆம், ஓ அவன் மிகவும் அழகாயிருக்கின்றான்" என்றான். அவன் நோக்கிப் பார்த்தான். அந்த தூதன் உயர செல்ல ஆரம் பித்தான். முழு வானங்களும் திறந்தது போல் இருந்தது. அவன் அறையை விட்டு சென்றான். அம்ராம் சிறிது நேரம் காத்திருந்தான், பிறகு, "ஓ, நான் தனியாகவா நின்றிருக்கிறேன்."

147. மிக வேகமாக படிகட்டுகளின் கீழிறங்கினான். "யோகெபேத்! யோகெபேத், சீக்கிரம்!"

அவள், "ஆம், அன்பே என்ன விஷயம்?"

148. அவன், "எழுந்து நில்!" என்றான். ஜின்னலில் நிலவு வெளிச்சம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. அவள் அழகாக காணப்பட்டாள். அவன், "நான் தேவனுடைய தூதனைக் கண்டேன், அவன் எல்லாக் காரியங்களையும் என்னிடம் கூறினான்" என்றான்.

"ஓ, அவன் எப்படி இருந்தான்?" என்றாள் அந்தத் தாய். "எப்படி அவன் காணப்பட்டான்?"

149. "ஓ, அவன் அழகாயிருந்தான். ஒரு பளபளக்கும் ஆடையை அணிந்திருந்தான். அவனுடைய கண்கள் பிரகாசித்தன. தன்னுடைய கையில் ஒரு பட்டயத்தை வைத்திருந்தான். அதை அவன் வடதிசையை

நோக்கி காட்டினான்" என்றான். உங்களுக்குத் தெரியுமா? எகிப்திலிருந்து வாக்குத் தத்தம் பண்ணப்பட்ட பிரதேசம் அந்த திசையில் தான் இருந்தது. பாலஸ்தீனா. மேலும், "அவன் அதை வட திசையை நோக்கிக் காண்பித்தான். அடுத்த வருடம் இதே சமயத்தில் ஒரு குழந்தையை நாம் பெற்றிருப்போம். ஆகவே வரப்போகின்ற இந்த சிறிய குழந்தை ஜெயவீரனாக [Conqueror] இருப்பான். அவருடைய ஜினங்களை வெளியே கொண்டு வருவான். ஓ, அல்லேலுயா, யோகெபேத்!" என்று கூறினான்.

150. அவள் அமைதியாயிருந்ததை அவன் கவனித்தான். அவளுடைய முகம், அவளுடைய கண்கள் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. அவளுடைய மகத்தான் கண்கள் அவனை நோக்கிக் கொண்டிருந்தன. "யோகெபேத் என்ன ஆயிற்று?"

"ஓ, அம்ராம்! இல்லை, இல்லை, இல்லை! நமக்குத் தான் ஒரு ஆண் குழந்தை இருக்கின்றதே."

"ஆம்"

151. "ஓ, நீங்கள்... அது அவ்வாறு இருக்காது. உங்களுக்கு தெரியுமா? ஓ, நீங்கள் இந்த தரிசனத்தைக் காணாதிருந்தால், உங்களுக்கு தெரியுமல்லவா, எல்லா சிறு குழந்தைகளையும் பார்வோன் கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறானே."

152. "ஆம், ஆனால், உனக்குத் தெரியுமா, இந்த குழந்தையை தேவன் கொடுக்கிறார் என்றால், அந்த குழந்தையை தேவன் பார்த்துக் கொள்வார். ஆமென்! தேவன் வாக்குரைத்திருக்கிறார். தேவன் அக் குழந்தையை கவனித்துக் கொள்வார்."

153. நல்லது, அடுத்த நாள் அவன் வேலைக்கு செல்கின்றான். அங்கே இருந்த எல்லா ஆட்களும் அம்ராமை கவனித்

தார்கள். அவர்களைப் போல சோர்ந்து போய், குனிந்து நடந்து வராமல், இவன் நிமிர்ந்த தோள்களுடையவனாய் வந்து, "இன்னும் சில செங்கல்களை கொடுங்கள், சீக்கிரம் ஆகட்டும்!" என்றான்.

"என்ன ஆயிற்று?"

"தேவனுக்கு மகிமை தேவன் ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கப் போகிறார்"

"ஓ, இல்லை."

154. ஒரு பதிலை நீங்கள் பெறும்போது அது உங்களுக்கு நல்லுணர்வை அளிக்கும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? அப்படித் தானே தாயே, தந்தையே, தேவன் பதிலை அளிக்கும்போது? நீ ஒரு தரிசனத்தை காணத் தேவையில்லை. அந்த பதில் அங்கேயே தான் இருக்கின்றது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள், அவ்வளவு தான். அவ்வளவே தான், அதற்கான பதில் அங்கேயே தான்

இருக்கின்றது என்பதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

155. இப்பொழுது, கூர்ந்து கவனியுங்கள். இங்கே பாருங்கள், என்ன நடந்ததென்று பாருங்கள். இப்பொழுது உங்களுக்கு தெரியுமா, சிறிது நேரம் கழித்து, "அது சரி அம்ராம், உனக்கு என்ன ஆயிற்று?"

156. "தேவன் ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கப் போகின்றார்! தேவன் ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கப் போகின்றார்!"

"நல்லது, எவ்வாறு அவர் ஜெபத்திற்கு பதிலளிப்பார்?"

"அதனால் ஒரு வித்தியாசத்தையும் உண்டாக்காது."

157. ஒரு வயது முதிர்ந்த நபர் நடந்து வந்து, "இப்பொழுது, ஜெபத்திற்கு எப்பொழுதாவது அவர் பதிலளிப்பார் என்று நீ நினைக்கிறாயா?" என்றான்.

158. "நான் உனக்கு அதைக் கூறப் போவதில்லை. ஏனெனில் நீ ஒரு அவிசுவாசி, எப்படியோ, இன்னும் சில செங்கல்களை என்னிடம் கொடுங்கள்" அப்படி கூறத்தான் வேண்டும். இல்லை ஐயா. நீ அதைக் குறித்து கவனம் செலுத்தாதே, நீ அவ்விசுவாசிகளுக்கு எல்லா காரியங்களை கூறத்தேவையே இல்லை. அப்படித்தானே? அது ஒரு வித்தி யாசத்தையும் உண்டு பண்ணாது. இல்லை ஐயா. நிச்சயமாக இல்லை. "இன்னும் கூடுத லான செங்கல்களை என்னிடம் கொடுங்கள். அல்லேலூயா! தேவன் ஜெபத்திற்கு பதி லளிக்கப் போகின்றார்!" அது நடக்கப் போகின்றது என்பதை நீங்கள் அறியும் போது அந்த விதமான உணர்வை தான் நீங்கள் கொண்டிருப்பீர்கள். அப்படித்தான். ஆம் ஐயா.

"நல்லது அதை அவர் எப்படி செய்யப் போகின்றார்?"

159. "உனக்குத் தெரியாது, எப்படியோ யிருக்கட்டும். ஆதலால் செங்கல்களை கொடுத்து கொண்டேயிரு." எல்லாவற்றையும் இங்கே அடுக்கிவை. பழைய செங்கல்களை அங்கே அடுக்கிவை."

160. ஆகவே அந்த இரவு அவன் வீட்டிற்குச் சென்றான், "ஓ, யோகேபேத், அதைக் குறித்து சற்று சிந்தி, நாம் ஒரு குழந்தையை உடையவர்களாக இருக்கப் போகிறோம்! ஓ, அவன் ஒரு இரட்சகனாக இருப்பான் தேவன் அவனை அனுப்பப் போகிறார். ஓ, அது அற்புதமானதாய் இருக்கப் போகின்றது."

"ஓ, ஆனால் நான் மிகவும்..."

"ஓ, கவலைப்படுவதை நிறுத்து கவலைப் படுவதை நிறுத்து! என்னே! தேவன் இதில் இருக்கிறார், தேவன் இப்பொழுது கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். தேவனுக்கு காதுகள் உண்டு, தேவனால் கேட்க முடியும்.

தேவனுக்கு கைகளுண்டு, அவர் விடுவிப்பார்" என்றான். ஆதலால், ஓ, அவனுக்கு அதிகமான விசுவாசம் இருந்தது.

162. உங்களுக்கு தெரியுமா, நீங்கள் ஜெபம் செய்து கொண்டே இருக்கையில் பதிலைப் பெறுகிறீர்கள், அப்பொழுது அதிகமாக விசுவாசத்தை நீங்கள் பெறுவீர்கள். ஓ! தேவன் அதை உங்களுக்காக அதைச் செய்யப் போகிறார் என்று நீங்கள் அறிந்திருக்கின்ற ஏதோ ஒரு காரியத்திற்காக நீங்கள் ஜெபம் செய்திருக்கிறீர்களா? சிறிய பெண் பிள்ளைகள் அதைச் செய்கிறீர்கள், சிறுவர்களாகிய நீங்கள்? ஆம் நிச்சயமாக. அது நடக்கப்போகிறது என்று நீங்கள் அறிந்திருக்கிறபொழுது. அது சரி.

163. முழு வருடம் கடந்து செல்கின்றது. முதலாவது காரியம் என்னவென்று உங்களுக்கு தெரியுமா, ஒரு நாள் வேலையிலிருந்து அம்ராம் வருகிறான். என்ன நடந்தது? சிறிய அழகு வாய்ந்த குழந்தை.

இந்த அளவு நீளமான அந்த சிறிய அருமையான குழந்தையாய் இருந்தது. ஆகவே அவள் அதை எடுத்து அம்ராமிடம் அளிக்கிறாள். உங்களுக்கு தெரியுமா, அவன் அதை முத்தமிடுகிறான். அவன் அதை நேசிக்கிறான், பாருங்கள். தாய் அக்குழந்தையை பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஓ, எப்பேற்பட்ட ஒரு பொக்கிஷம். அவள், "ஓ எனக்கு பயமாக இருக்கிறது. உமக்கு தெரியுமல்லவா. இந்தச் சிறிய குழந்தை மிக அருமையான இனிய குழந்தையாக இருக்கின்றது என்றாள்."

164. அது என்னவென்று உங்களுக்கு தெரியுமா? பிறந்த குழந்தைகளிலே அக்குழந்தை தான் மிகவும் அழகான குழந்தையாயிருந்தது என்று வேதாகமம் கூறுகின்றது. அதைக் குறித்து தாய்மார்கள் என்னிடம் கருத்து வேறுபாடு கொள்வார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் தான் மிக அழகுள்ள குழந்தை என்று உங்கள் தாய் மார்கள் நினைத்துக் கொள்வார்கள்.

அப்படித்தானே? ஆம். அவ்வாறு நினைக்க அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் வேதாகமம் இது ஒரு சிறிய அழகுள்ள குழந்தை என்று கூறுகிறது. ஓ, அது ஒரு ஆபரணமாய் இருந்தது. தேவன் தன் கரங்களை அவன் மீது வைத்திருந்தார் என்று உங்களுக்கு அது ஒரு மிக அருமையான சிறிய குழந்தையாயிருந்தது! அது அங்கே படுத்துக் கொண்டிருந்தது. அது - அது பல் இல்லாத ஒரு சிறிய சிரிப்பை சிரித்தது.

165. பல் இல்லாமல் அதைப் போன்ற புன்னகை செய்கிற ஒரு சிறிய சகோதரன் உங்களுக்கு உண்டா?

ஆகவே, முதலாவது காரியம் என்ன தெரியுமா, "வீல்!"

"ஓ போச்சு! வீயு! அங்கே நிறைய சூனியக்கார கிழவிகள் ஒளிந்திருக்கின்றனரே!"

"என்ன ஆயிற்று? நீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்."

166. "அதை கீழே கொண்டு போ. கட்டளை என்ன என்பது உனக்கு தெரியுமல்ல. பார், நீளமான முக்கைக் கொண்ட அந்த சூனியக்கார கிழவிகள் இங்கே வந்தார்களானால், நம்முடைய குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு போடுவார்கள். அது சரி. ஆகவே நாம் அதை அழ விடக்கூடாது." ஆதலால், ஓ, அதற்கு காலை அல்லது இரவு ஆகாரம் தேவையாயிருந்தது. ஆகவே அந்த தாய் அந்த முலைக்கு கொண்டு சென்று அதற்கு பாலுரட்டுகிறாள். பிறகு அது அமைதியானது.

167. ஆகவே அதற்கு பிறகு சில இரவுகள் அவர்கள் அதனுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது மறுபடியுமாக "வீல்" என்று அழத் துவங்கியது. அப்பொழுது அவள் மிக வேகமாக ஓடி அதை மிக விரைவாக மறைத்து வைத்தாள். கீழே சுவற்றில் மறைத்து வைக்கத்தக்கதாக

அம்ராம் ஒரு சிறு இடத்தை அமைத் திருந்தான்.

168. ஆகவே முதல் காரியம் என்ன தெரியுமா, ஏதோ ஒன்று மேலே படிகளின் வழியாக சென்று கொண்டிருந்தது... (சகோ தரன் பிரான்ஹாம் பிரசங்க பீடத்தை தட்டு கிறார் - ஆசி) "வ்யூ சீக்கிரம் வா!" எல்லோரும் ஓரிடமாக கூடினர், "அதோ அவர்கள் தான். அந்த சூனியக்கார கிழவிகள்" என்றாள். நீண்ட வர்ணம் தீட்டப்பட்ட விரல்கள் அந்த சூனியக்கார கிழவிகள் கீழே பார்த்தனர், ஜின்னலிற்கு வெளியே எட்டிப் பார்த்தனர். "ஆம், அவர்கள் தான் அங்கே நின்று கொண்டிருக்கின்றனர்" என்றனர்.

(சகோ. பிரான்ஹாம் பிரசங்க பீடத்தை தட்டுகிறார் - ஆசி) "கதவைத் திறவுங்கள்!"

169. அம்ராம் நடந்து சென்று கதவைத் திறந்து, "உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று கேட்டான்.

170. "நீ இங்கே ஒரு குழந்தையை வைத்திருக்கிறாய், அது எங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் அதை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம்."

"உங்களிடம் கொடுக்கத்தக்கதாக எங்களிடம் ஒரு சிறு குழந்தை கூட இல்லையே" (அவர்கள் கொடுக்கவில்லை.)

171. "எப்படியாயினும், நாங்கள் உள்ளே வந்து பார்க்கப் போகிறோம். நாங்கள் பெண் போலீஸ். எங்களுடைய சின்னங்களைப் பார்சர்க்காரிடமிருந்து அதிகாரத்தை நாங்கள் பெற்றிருக்கின்றோம்!" என்றனர். ஆகவே, ஒரு ஸ்திரீ அவ்வாறு இருக்கக்கூடாது, அப்படித்தானே? உங்களுக்கு தெரியுமா? அவர்களை இப்பொழுது நாம் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அவர்கள் சென்று சோதனையிட்டனர். உள்ளே சென்றனர். சோபாவை தலைகீழாக புரட்டினர். எல்லா அலமாரி பெட்டிகளையும் வெளியே இழுத்தனர். படுக்கை விரிப்புகள் துணிகள்

மற்ற எல்லாவற்றையும் உதறிப் பார்த்தனர். எல்லாவற்றையும் தரையில் எறிந்தனர். பிறகு அப்பா வைத்திருந்த ரகசிய அறையைப் பார்க்கமேலே சென்றனர். எல்லா இடங்களையும் ஆராய்ந்தனர். ஆனால் குழந்தையை அவர்களாலே கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

172. அந்த குழந்தையை கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. ஆகவே அந்த ஸ்திரீயிடம் அவர்கள் நடந்து சென்று கேள்வி கேட்டனர். யோகெபேத் பரிதாபமாக நின்று கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய முகம் வெளுத்துப் போயிருந்தது. அவர்கள் அவளிடம் நடந்து சென்று, "இங்கே பார் நீ ஒரு தாயாகி இருக்கின்றாய் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். உன்னைப் பார்க்கும் போதே தெரிகின்றதே. நீ பாலூட்டுகின்ற தாய் என்பது எங்களுக்கு தெரியும். அந்தக் குழந்தை இங்கிருக்கின்றது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் மறுபடியுமாக

வந்து அதை எடுத்துச் செல்வோம்!" என்று கூறினர். அவர்கள் கதவை "படார்!" என்று அடித்து வெளியே சென்றனர்.

அவள், "ஓ, ஓ, நாம் என்ன செய்வது? நாம் என்ன செய்வது?" என்றாள்.

173. அதற்கு அம்ராம் "ஜெபம் செய்" என்றான். செய்ய வேண்டியது அது தானே? (சிறுவர் சிறுமியர் "ஆம்" என்கின்றனர் - ஆசி) அது தானே? "ஜெபம் செய்வோம்"

"ஓ, ஓ, ஓ! என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லையே. ஓ!"

174. ஆகவே அவன், "இப்பொழுது இங்கே பார், அமைதியாயிரு. போய் குழந்தைக்கு பால் கொடு. நான் மேலே சென்று ஜெபிக்கப் போகின்றேன்" என்று கூறினான்.

175. ஆகவே அவன் மேலே சென்று ஜெபிக்கின்றான், "யேகோவா, உமக்கு

காதுகள் இருக்கின்றன. யேகோவா, உமக்கு கண்கள் இருக்கின்றன. உம்மால் ஜெபத்திற்கு பதில் அளிக்க முடியும். நீர் இக்குழந்தையை எங்களுக்கு அளித்தீர், உம்முடைய வாக்குத் தத்தத்தை எங்களுக்கு அளித்தீர். ஆகவே நீர் உம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை காத்துக் கொள்வீர், இந்த குழந்தையையும் நீர் காத்துக் கொள்வீர். நான் நம்பிக்கையுள்ள வனாக இருக்கிறேன்."

176. ஜெபித்து முடித்த பின்னர், மிகவுமாக களைத்துப்போய் இப்படி விழுந்து தூங்கி விட்டான். அவன் மிகவும் களைத்துப் போனான் நாள் முழுவதும் வேலை செய்தான், இரவு முழுவதும் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் களைத்துப் போயிருந்தான். ஆகவே பிறகு என்ன நடந்ததென்று உங்களுக்கு தெரியுமா? ஒரு சொப்பனத்தைக் கண்டான்.

177. உங்களுக்கு தெரியுமா, தேவன் சொப்பனங்களின் மூலமாகவும் பேசுவார்.

அப்படித்தானே? நிச்சயமாக, அவர் பேசுகிறார். ஆம், அவர் செய்கிறார். அவரால் முடியும் பாருங்கள்? அவர் சொப்பனங்களில் பேசுகிறார்.

178. ஓ, அவன் விழித்துக் கொண்டான், (சகோதரன் பிரான்ஹாம் தன் விரலை சொடுக்குகிறார் - ஆசி) "அதுவே, அதைக் குறித்து நான் சிந்தித்திருக்க வேண்டும். அதைத்தான் நான் செய்ய வேண்டியவனாய் இருக்கிறேன். அதைக் குறித்து நான் எதுவுமே பேசமாட்டேன்" என்றான்.

கீழே செல்கிறான், "யோகெபேத்!" என்றான்.

"ஆம் அன்பே? ஓ, நான் மிகவும் சோர்ந்து போயிருக்கிறேன். என்னால் தூங்க முடியவில்லை."

"ஓ, நீ தூங்கு, தூங்கச் செல். எல்லாம் முடிந்து விட்டது.

"எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்?"

"ஓ, எனக்கு தெரியும். எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கின்றது."

179. அப்பா அந்த இரவு அங்கே மேலே ஜெபிக்கச் செல்வதற்கு பதிலாக கீழே வந்தார். இங்கே மிகவும் வேலையில் முழுகிப் போனவராய்க் காணப்பட்டார். அவன் என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று தெரியவில்லையே? நாம் கீழே நழுவிச் சென்று அவனைப் பார்ப்போம். அவனைக் காண்கிறேன், அங்கே அவன் அதை... [சகோதரன் ஒன்றை கட்டும்போது உண்டாகும் சத்தத்தை செய்து காட்டுகிறார் - ஆசி] "டக், டக், டக்" (சகோதரன் பிரான்ஹாம் ஒலி எழுப்புகிறார்- ஆசி) இந்த குச்சியை எடுத்து அதனுடன் இணைத்து சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறான். (சகோ. பிரான்ஹாம் ஒலி எழுப்புகிறார்) அந்தச் சிறிய ஆரோன் அன்றைய தினம் வெளியே சென்று நிறைய குச்சிகளை சேகரித்து அங்கே கொண்டு

வந்து வைத்திருந்தான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? "தேவன் உன்னை பார்த்துக் கொள்வார்" [சகோ.பிரான்ஹாம் சத்தத்தை எழுப்புகிறார் - ஆசி] "பழைய காலத்து மதம், அது உண்மையாக இருக்கத்தான் வேண்டும்" [சகோ. பிரான்ஹாம் ஏதோ ஒன்றை அடிக்கின்றார் - ஆசி].... இப்படி அடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவள், "அம்ராமே, உமக்கு என்ன ஆயிற்று?" என்றாள்.

"அல்லேலூயா! அன்பே, ஒன்றுமில்லை, உன் வேலையைக் கவனி."

180. (சகோதரன் பிரான்ஹாம் வாயை மூடிக் கொண்டு இசை பாடுகிறார் - ஆசி) "அது பழைய கால மதம்" (சகோதரன் பிரான்ஹாம் மறுபடியுமாக சத்தமிடுகிறார்) "அது பழைய கால மதம். அதை இங்கே கொண்டு வா." அது பழைய கால மதம்", "ஊஷ்ஷ்ஷ்ஷ்ஷ் அதை ஒட்டுப் போடு.

“இது சரியாக இருக்கிறது. இதை எடுத்து கொடு...” அவன் ஏதோ ஒன்றைச் செய்துக் கொண்டிருந்தான்.

181. உங்களுக்கு தெரியுமா, ஒன்று அல்லது இரண்டு வாரங்கள் கழித்து, முதலாவது காரியம் என்ன வென்று தெரியுமா, அவன் என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறான் என்று அவர்கள் வியந்து கொண்டிருந்தனர்.

182. ஒரு நாள் இரவு எல்லாரும் உறங்கிக் கொண்டிருக்கையில் அவன் மெதுவாக மேலே சென்று இந்தச் சிறிய காரியத்தை கொண்டு வந்தான், உங்களுக்குத் தெரியுமா, அதை இப்படி பிடித்துக் கொண்டு, எடுத்து வந்தான். தன்னுடைய மனைவி யோகேபேத் உறங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த விரிப்பின் அடியில் அதை வைக்கிறான். சிறிய ஆரோனும் மிரியாமும் உறங்கிக் கொண்டிருந்தனர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஓ, அவள் ஒரு

அருமையான சிறுமியாயிருந்தாள், அப்படியே தான் ஆரோனும் ஆகவே, அவன் அதை அங்கே வைத்தான். அவன் "அன்பே, யோகெபேத்" என்றான்.

அவள், "அம்ராமே இங்கே கீழே இரவின் இந்த நேரம் வரை ஜெபித்து கொண்டிருந்தீரா?" என்று கேட்டாள்.

"இல்லை, இங்கே கீழே நான் தேவனை துதித்துக் கொண்டிருந்தேன்" என்றான்.

"என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்?" என்றாள்.

184. "நான் உனக்கு கூற விரும்புகிறேன்: இப்பொழுது, அந்த சூனியக்கார கிழவிகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்று உனக்குத் தெரியுமா?" என்றான்.

"ஆமாம்."

185. "ஆகவே, நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதை உனக்கு கூறப்போகி

றேன். நாம் குழந்தையை மூன்று மாதத்திற்கு நம்மிடம் வைத்திருந்தோம், நாம் அதை இங்கிருந்து அகற்றி விட வேண்டும்."

"ஓ, அம்ராம்! நீர் என்ன செய்யப் போகிறீர்?"

"நாம் குழந்தையை இங்கிருந்து அகற்றி விட வேண்டும்."

"என்ன, குழந்தையை இங்கிருந்து அகற்றுவதா?"

"ஆமாம்."

"ஓ, நீர் கொடூரமானவர்!"

"இல்லை, நான் கொடூரமானவன் அல்ல. இல்லை, இல்லை, இல்லை. நான் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும்."

186. "என்ன இது? என்ன, பார்வோனை விட கொடூரமானவராக நீர் இருக்கிறீர்."

நம்முடைய குழந்தையை ஒழித்து விடவா
போகிறீர்"

"ஆம், குழந்தையை அகற்றப் போகின்
றேன்."

"ஓ, நம்மால் அது முடியாது.

187. "இப்பொழுது கவனி. நாம் இதை
வைத்துக் கொள்வோமானால், இதை நாம்
இழக்கப் போகின்றோம். ஆகவே இதை
நமக்கு கொடுத்த அவரிடமே நாம் இதை
கொடுப்போமானால், அவர் அதை கண்
டெடுத்துக் கொள்வார்" அது சரியா? "இப்
பொழுது, இதை நாமே வைத்துக் கொள்
வோமானால், இதை இழந்து விடுவோம்"

"எப்படி இதை இழக்கப் போகிறீர்?"

"என்ன, அந்த வயதான சூனியக்கார
கிழவிகள் வரப்போகிறார்கள். இதை எடுத்துக்
கொள்வார்கள்."

188. ஆகவே கவனியுங்கள், அந்த ஆத்துமாவை நீங்களே வைத்துக் கொண்டு, முன்னே சென்று உலகத்தாரைப் போல ஜீவிப்பீர்களானால், அதை நீங்கள் இழக்கப் போகிறீர்கள். பாதாளத்தின் சூனியக்கார கிழவிகள் உன் பின்னே வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரிதான். இந்த உலகத்தின் அறிவீனமான செயல்கள், இன்னும் வெளியே இருக்கின்ற காரியங்கள், உன்னைப் பின் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் அதை வைத்துக் கொள்வீர்களானால் அதை நீங்கள் இழந்து விடுவீர்கள் அதை உங்களுக்கு அளித்த **ஒருவரிடமே** நீங்கள் திருப்பி அளித்தீர்களானால், நீங்கள் அதைக் கண்டு கொண்டு காத்துக் கொள்வீர்கள். இப்பொழுது என்ன, நாம் அதை வைத்துக் கொள்வோமானால், நமக்கு என்ன ஆகும். [பிள்ளைகள் "அதை இழந்து விடுவோம்" என்கின்றனர் - ஆசி] அதை இழந்து போவோம். அதை நாம் கிறிஸ்துவிடம் கொடுத்து விடுவோமானால் என்ன ஆகும்?

அதை காத்துக் கொள்வோம். ["அதை காத்துக் கொள்வோம்] ஆமென்! அது அருமையானது. இப்பொழுது நீங்கள் சரியாக பதிலளிக்கிறீர்கள்.

189. இப்பொழுது அவன், "யோகெபேத், இதை நாம் வைத்திருப்போமானால் நாம் இழக்கப் போகிறோம். ஆகவே நாம் இதை நமக்கு அளித்த **அவரிடமே** இதை நாம் திருப்பி அளிப்போமானால் அப்பொழுது நாம் இதைக் காத்துக் கொள்வோம்" என்றான்.

190. இப்பொழுது, உனக்கு ஒரு ஆத்துமா இருக்கின்றது. அப்பா, அம்மா உங்களுக்கும் அதே தான். ஆனால் நீங்கள் வைத்திருப்பீர்களானால் அதை நீங்கள் இழக்கப் போகிறீர்கள். அது சரி, நரகத்தின் சூனியக்காரக் கிழவிகள் அதை எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் அதன் மேல் குறியாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் உனக்கு அதை அளித்த **அவரிடம்** நீங்கள்

திருப்பி அளிப்பீர்களானால், அதை நித்திய ஜீவனுக்கென்று நீங்கள் காத்துக் கொள் வீர்கள். அல்லேலுயா ஆமென்! பிள்ளை களே, என்னை பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் பழைய சத்தமிடுகிற நபர் ஆவேன். நீங்கள் அதை நாம் எல்லாருமாக சேர்ந்து அதை கூறுவோமாக. ("நீ அதை வைத்துக் கொள்வாயானால் அதை இழந்து போவாய். அதை அளித்த **அவரிடம்** அதை அளிப் பாயானால் நீ அதை காத்துக் கொள்வாய்" - என்று சகோ. பிரான்ஹாழம் சபையாரும் சேர்ந்து கூறுகின்றனர் - ஆசி) ஆமென். அதை **அவரிடம்** அளிக்க வேண்டும் என் பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

191. இப்பொழுது நாம் பார்ப்போமாக. ஓ, அவள் அழத்துவங்கினாள், "ஓ இக் குழந்தைக்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்றாள். அவள்...

"இதோ பார், நான் உனக்கு ஒன்றை காண்பிக்க விரும்புகிறேன்"

"என்னுடைய கட்டிலின் கீழே என்ன வைத்திருக்கிறீர்."

"நான் அதை உனக்கு காண்பிக்கட்டும்" என்றான். ஆகவே அவன் அதை வெளியே இழுத்தான்.

"ஓ இது ஒரு சிறிய நாணல் பெட்டி ஆயிற்றே."

192. அது என்ன, ஒரு சிறிய கப்பல். அதற்கு திசை காட்டும் கட்டை கிடையாது, பாய்மரம் கிடையாது, பீரங்கிகள் கிடையாது, ஆனால் இன்னுமாக அந்த காலத்திலே ஒரு கப்பலில் என்றுமே வைக்கப்படாதிருந்த மிகவும் விலைமதிப்பு வாய்ந்த ஒரு சரக்கு ஏற்றப்படப் போகிறது. இதைக் கவனி! அந்த கப்பலிற்கு மாலுமியோ அல்லது எந்த கப்பலோட்டியோ கிடையாது. சகோதரனே, எனக்கு தெரிந்த, அதைப்போன்று, பெரிய வர்களுக்கான கப்பலும் ஒன்று இருக்கின்றது.

அவள், "ஓ, அம்ராம் அதை நான் பார்க்கட்டும், ஆம், அதை நான் காண வேண்டும்" என்றாள். அவள் இங்கே செல்கின்றாள்.

194. அவன், "இங்கே பார், அதற்கு ஒரு முடியை அமைத்துள்ளேன். நீ அந்த முடியை திறந்து பார்" என்றான்.

"வ்யு நாற்றமெடுக்கின்றதே! உஹ்! வ்யு என்னே!" என்றாள்.

"ஆம், அது நாற்றமெடுக்கிறது" என்றான்.

"ஏன்?"

195. "அதை சுற்றிலும் கீல் ஊற்றி யுள்ளேன். அது முழுவதுமாக பிச்சுக் கட்டி பூசப்பட்டுள்ளது" என்றான். பிச்சுக் கட்டி என்பது தார் என்று தெரியுமா? ஆகவே அதை பிச்சுக் கட்டியினால் பூசினர். அதைத் தான் அவன் அங்கே கொதிக்க வைத்து நாணற்புற்களின் மேலே ஊற்றினான். அவன்

அதை பிச்சு கட்டியினால் பூசினான்.
"இங்கே பார், இதனால் தண்ணீர் உள்ளே
வர வாய்ப்பில்லை. ஏனென்றால் இது
முழுவதுமாக பூசி முத்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.
தண்ணீர் உள்ளே வராது. நான் முழுவதுமாக
பூசி விட்டேன்."

"வ்யூ, மிகவுமாக நாறுகிறதே" என்றாள்.

196. பிள்ளைகளாகிய உங்களுக்கு தார்
என்றால் என்னவென்று தெரியும், அவர்கள்
சாலைகள் போடும்போது, ஓ, அது மிக
நாற்றமெடுக்கும். ஆனால் அது-அது-அது,
சாலையை... அதிலுள்ள எல்லா வெடிப்பு
களையும் அடைத்து விடும். ஆகவே அதே
போன்று தான் இங்கேயும், தண்ணீர் வராமல்
தடுக்கின்றது.

197. ஆகவே ஒரு விசுவாசிக்கு அதைத்
தான் ஜெபமும் செய்கின்றது. நீ உன்னுடைய
முழங்காலில் வேறுன்றிக் கொண்டு "கர்த்த
ராகிய இயேசுவே!" என்று கூறும்போது

அனுதினமும் உலகம் உனக்குள்ளே வராத வாறு தடுத்து நிறுத்துகிறது. ஆகவே பிசா சானவன் உன்னை பிடித்துக் கொள்ளாத படிக்கு அந்த இரத்தம் வந்து உன்னை முத்திரை போடுகிறது. பாருங்கள், அது சரி. பாருங்கள்? ஆகவே பிறகு, ஓ, அநேகமுறை மக்கள் அது மோசமாயிருக்கிறது" என்று கூறுவர். ஆனால் அது ஒரு வித்தியாசத் தையுமே உண்டாக்காது, அது உன்னை பத்திரமாக பாதுகாக்கிறது. பாருங்கள்? உன்னை பாதுகாக்கும் ஒரு முக்கியமான காரியமாகும் அது. "நீ மிகவும் பழைய நாகரீகமானவன்" என்று கூறுவர். ஆனால் அதனால் ஒன்றுமில்லை, அது உன்னை பாதுகாக்கிறது.

"நல்லது, நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்" என்றாள்.

198. "சரி, நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதை நான் உனக்கு கூறுகிறேன். நாம் குழந்தையை எடுத்து ஒரு சிறிய பிரிவு

உபசார காரியத்தை நடத்துவோம், பிறகு குழந்தையை எடுத்து இதனுள் வைத்து நைல் நதியில் விட்டு விடுவோம்" என்றான்.

199. "ஓ! வேண்டாம்! வேண்டாம்! வேண்டாம்! அம்ராமே, நீங்கள் குழந்தையை நதியிலே கொண்டு போய் போட வேண்டாம்."

200. "அடே! அடே! நான் என்ன செய்கிறேன் என்பதை நானறிவேன்" என்றான். அவன் ஒரு சொப்பனத்தைக் கண்டான், தான் செய்கிறது என்னவென்பதை அறிந்திருந்தான். பாருங்கள், தேவன் அவனுக்கு கட்டளையிட்டிருந்தார். என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை அவன் அறிந்திருந்தான். அவன் இதை கட்டி, அங்கே நோவா தன் காலத்தில் கட்டின - அவனைக் காத்த - அதே பேழையைப் போன்று இருப்பதை அவன் கண்டான்.

201. ஆகவே அவன், "இங்கே பார், இதன் மேலே ஒரு சிறிய துவாரத்தை அமைத்திருக்கிறேன், ஆதலால் குழந்தையால் முச்சு விட முடியும், சூரிய வெளிச்சம் குழந்தையின் மேல் படவும் இது வழி வகுக்கும்" என்றான்.

202. பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படுகிற உடன்படிக்கை பெட்டியிலும் கூட இதே விதமாகத்தான் அமைக்கப்பட்டிருந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அதன் மேலே உன்னால் உள்ளே பார்க்கத்தக்கதாக, வெளியே பார்க்கத்தக்கதாக ஒரு துவாரம் இருந்தது.

203. ஆகவே, பிறகு இந்த பெயரில்லாத பரிதாபத்துக்குரிய, ஆனால் இன்னுமாய் உலகத்திலேயே மிகவும் அழகான சிறிய குழந்தையாக இது இருந்தது.

204. அடுத்த நாள் இரவு அவர்கள் அதிகாலை மூன்று மணி வரையிலும்

காத்திருந்தனர். பிறகு அவர்கள்.... அவன் நடந்து சென்றான். அவன் ஜெபம் செய்தான். பிறகு "இப்பொழுது, யோகெபேத், சீக்கிரம் எழுந்திரு!" என்றான்.

205. ஆகவே அவர்கள் சிறிய ஆரோனையும், மிரியாமையும் எழுப்பினார்கள். ஓ, அந்த சிறிய மிரியாம் வந்து தன் கரங்களால் அணைத்துக் கொண்டு, "அப்பா, எங்களுடைய சிறிய தம்பியை கொண்டு போகக்கூடாது, முதலைகளால் நிறைந்திருக்கிற நைல் நதியிலா இதைக் கொண்டு போய் வைக்கப்போகிறீர்?" என்றாள்.

206. அவன் அவளுடைய சிறிய மயிரை அதைப்போன்று கோதினான். ஆகவே அவள்... அவளுக்கு அழகான கண்கள், மயிர் இருந்தது. ஆகவே அவளை கன்னத்தில் முத்தமிட்டு, "தேனே, அது என்னையும் பாதிப்படையச் செய்கிறது, மிகவுமாக கவலை கொள்ளும்படி செய்கிறது, ஆனால்

நாம் இதைச் செய்து தான் ஆக வேண்டும்"
என்றான்.

207. சிறிய பையன்களே, பெண்களே, இதைக் கவனியுங்கள், சில வேளைகளில் நம்மை பாதிப்புள்ளாக்குகிற காரியங்களை செய்ய வேண்டியதாயிருக்கும். ஆனால் எப்படியாகினும் அதைச் செய்து தான் ஆக வேண்டும். பெண்கள் "ஏய், நீ எப்பொழுதாவது சிகரெட் பிடித்திருக்காயா?" என்று கேட்பார்களாயின்.

"இல்லை" என்று நீங்கள் கூறுங்கள்.

208. "நல்லது! ஒன்றை முயற்சி செய்துப் பார்! ஓ, நான் உன்னுடைய நண்பன் தானே, ஆம், முயற்சி செய்து பார்."

209. ஆனால் அது உங்களை சிறிது பாதிப்பிற்குள்ளாக்கும். ஆனால், "ஊம் ஊம், அது எனக்குத் தேவையில்லை. வேண்டாம். அது எனக்கு தேவையில்லை" என்று கூறுங்கள்.

"இன்று மாலை என்னுடன் படக்காட்சிக்கு வருகின்றாயா?" என்று கேட்பார்களானால்.

210. "இல்லை, வேண்டாம், ஊம் - ஊம், நான் படக்காட்சிக்கு செல்வதில்லை," பாருங்கள்? அது உன்னை சற்று பாதிப்பிற்குள்ளாக்கலாம், பாருங்கள்.

211. "ஓ, நீ ஒரு பழங்கால நடவடிக்கைகளை உடைய கோழை" என்பார்கள். அதை நீங்கள் நம்பாதீர்கள். அது உன்னை சிறிது பாதிப்பிற்குள்ளாக்கும். அதினிடத்திலிருந்து உன் தலையை மாத்திரம் திருப்பிக் கொள். நீ செய்ய வேண்டிய சரியான காரியம் அதுவேயாகும். நீங்கள் பாருங்கள், எப்பொழுதும் அதையே செய்யுங்கள். சரியான காரியத்தையே செய்யுங்கள். அது சரி.

212. இப்பொழுது சிறிய பெண்கள் இந்த குதிங்கால் நடனம் [toe dance] மற்றும் அதைப் போன்ற காரியங்களைக் கற்றுக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று யாராவது கூறினால், அவர்களிடம் "இல்லை, முடியாது" என்றே கூறுங்கள். நீங்கள் அதை செய்யக் கூடாது, பாருங்கள்.

213. "ஓ, நல்லது அது மிகவும் வேடிக்கை விளையாட்டு கேளிக்கையாக இருக்கிறது." அது எவ்வளவு கேளிக்கையாக இருந்தாலும் அதைக் குறித்து அக்கறைக் கொள்ளாதே. சரியான ஒன்றை மாத்திரமே நீ செய்ய விரும்புகிறாய். ஆகவே சரியானது எதுவோ அதை மாத்திரமே நீ செய். இப்பொழுது, அதை நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்கிறீர்களா? அதை நீங்கள் மறக்காதீர்கள். அப்படித்தானே?

214. இப்பொழுது அவர்கள் என்ன செய்தனர்? அப்பொழுது அந்தச் சிறிய குழந்தையை எடுத்து அதில் வைக்க ஆயத்தமாயினர். சிறிய ஆரோன் வந்து

"அப்பா, நம்முடைய குழந்தைக்கு நீர் என்ன செய்ய போகிறீர்?" என்றான்.

215. அதற்கு அவன், "ஆரோன், தேனே, என் மடியின் மீது உட்கார். இதோ பார் ஆரோன், இக்குழந்தையை நாமே வைத்துக் கொள்வோமானால், அதனால் நாம் செய்யப் போவது என்ன?" [சபையார் "அதை இழந்து போவோம்" என்கின்றனர் - ஆகி] "அதை இழந்து போவோம், ஆனால் இதை நமக்கு அளித்த அவருடைய கரங்களிடமே இதை நாம் திருப்பி அளித்தால், நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்?" ("அதை காத்துக் கொள்வோம்.") "நாம் அதைக் காத்துக் கொள்வோம். அது சரி.

"ஆனால், அப்பா, எப்படி அதை செய்யப் போகிறீர்கள்?"

216. "எனக்கு தெரியவில்லை, எப்படி அது நடைபெறப் போகிறது என்று எனக்குத்

தெரியவில்லை, ஆனால் தேவன் அதைச் செய்யப் போகிறார்" என்றான். பாருங்கள்?

217. ஆகவே அப்பொழுது அவர்கள் அந்த சிறிய குழந்தையை அதற்குள் வைத் தார்கள். ஆகவே அவன் செல்கிறான். இங்கே எல்லாரும் இப்பொழுது வாசலிற்கு செல்லப் போகிறார்கள். அவர்கள் கதவண்டை செல்கிறார்கள், அவன் இப்படியும் அப்படியுமாக தெருவில் பார்க்கிறான். அங்கே ஒருவரும் இருக்கவில்லை. ஆகவே அவன், "சீக்கிரம் யோகெபேத், ஆரோன், மிரியாம் வாருங்கள், வாருங்கள். நாம் செல்லலாம்" என்றான்.

218. அவர்கள் தங்கள் சிறிய பேழையை எடுத்துக் கொண்டு நதியண்டையில் கற்கள் வரிசையாக தளமாக இருக்கிற இடத்திற்குச் செல்கிறார்கள். ஓ வெளிச்சம் வருவதற்கு நீண்ட நேரம் இருந்தது. இங்கே சிறிய ஆரோனும், மிரியாமும் ஒருவரையொருவர் பிடித்துக் கொண்டு அழுது கொண்டே வருகின்றனர், பரிதாபமான யோகெபேத்

இந்தப் புறமாக சென்று கொண்டிருக்கிறாள்.
(சகோ. பிரான்ஹாம் யோகெபேத்
அழுவதைப் போன்று பாவனை செய்கின்றார்
- ஆசி) "உஷ்-உஷ்-உஷ்-உஷ்-உஷ். இதோ
பார். அவர்கள் கவனித்துக் கொண்டிருக்
கிறார்கள். ஜாக்கிரதையாக இரு, உஷ்!"
இதோ, தெருவில் நடந்து செல்கிறோம்.
"உஷ்-உஷ்-உஷ். ஜாக்கிரதையாய் இரு."
அந்தத் தாய் அந்த குழந்தையைத் தயார்
செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்பா பேழை
யைத் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

219. அவர்கள் நதிக்குச் செல்கின்றனர்.
ஓ, அது உலகத்திலே இருக்கிற பெரிய
மகத்தான நதிகளில் இரண்டாவதாகும். ஆம்,
மகத்தான நதிகளில் ஒன்று. எப்பொழுதும்
தண்ணீர் வேகமாக ஓடும், பெரிய பெரிய
முதலைகள் நிறைந்த நதி. ஓ, அவைகள்
தடித்துக் காணப்பட்டன. வ்யூ! சிறிய
பிள்ளைகள் அவைகளுக்கு இரையாக
கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே அவைகள்

தடித்து புஷ்டியாக காணப்பட்டன. ஆகவே யோகேபேத் தன்னுடைய கணவனாகிய அம்ராமிடம் "ஓ, இதில் இருக்கின்ற முதலைகள் குழந்தைக்கு தீங்கு செய்யுமே?" என்றாள்.

220. அவன், "கவலைப்படாதே, இந்தத் தாரின் மேல் தங்கள் மூக்கை வைக்குமானால், அவைகள் ஓடிவிடும், பாருங்கள். காரணமென்றால் தார் நாளும், பார், தன் மூக்கை இதில் ஓட்ட வைத்துக் கொள்ளும். தார் மிகவுமாக நாற்றமெடுப்பதால் மானிட மாமிச வாசனையை அதனால் முகர்ந்து பார்க்க முடியாது. அதனால் அவைகள் ஓடிவிடும். ஆதலால் ஒன்றுமே ஆகாது. நீ எதற்கும் கவலைப்படாதே" என்றான். ஆகவே அவர்கள்... ஆகவே அம்ராம் பேழையை கீழே வைத்து விட்டு "இப்பொழுது குழந்தைக்கு பால் கொடு" என்றான். ஆகவே அவள்...

221. ஆகவே அந்த தாய் அந்த குழந்தையை எடுத்த காலை ஆகார உணவாக அதிகாலையிலே அதற்கு பாலை கொடுக்கிறாள். பிறகு அவள் [சகோதரன் பிரான்ஹாம் முத்தமிடுகிற சத்தத்தை உண்டாக்குகிறார் - ஆசி] அதற்கு முத்தமிடுகிறாள். பிறகு அவள், "ஆரோனே இதற்கு முத்தமிடு" என்றாள். ஆரோன் குழந்தைக்கு முத்தம் கொடுத்தான். பிறகு மிரியாமிடம் அதைக் கொண்டு போகிறாள், மிரியாம் அதற்கு முத்தம் கொடுக்கிறாள். பிறகு தாய் அதற்கு முத்தமிட்டு "ஓ, என்னால்..." என்றாள்.

222. "உஷ்-உஷ்-உஷ்! இப்பொழுது கேளுங்கள், நாம் யுத்த வீரர்களாக இருக்க வேண்டும். கவனியுங்கள்? நாம் யுத்த வீரர்களாக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது நீங்கள் எல்லாரும் இதை மறுபடியுமாக முத்தமிட விரும்புகிறீர்களா?" மறுபடியுமாக

அதை எல்லோரும் முத்தமிட்டார்கள். பிறகு அதை பெட்டிக்குள் வைத்தார்கள்.

223. ஆகவே அந்தத் தாய் ஒரு சிறிய போர்வையை ஒரு சிறிய தலையணையைச் செய்து அதன் மேல் வைத்தாள், "என்னுடைய அருமையான சிறிய குழந்தையே தேவன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக" என்றாள்.

"உஷ்-உஷ்-உஷ், கவலைப்படாதே. தேவன் அதைப் பார்த்துக் கொள்வார்"

224. சிறிய மூடியை மூடினார்கள். ஆகவே முதலாவது காரியம் என்னவென்று உங்களுக்கு தெரியுமா, அப்பா தன்னுடைய கோட்டு, மற்றும் சட்டையை கழற்றிவிட்டு தண்ணீரில் நீந்திச் சென்றார்.

225. சரியாக இந்தச் சமயத்தில் பரலோகத்தில் என்ன நடந்து கொண்டிருந்தது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அல்லேலுயா! உங்களுக்குத் தெரியுமா, இங்கே காரியங்கள் நடைபெறுகின்ற போது, அங்கே பரலோ

கத்தில் கூட சில நடந்து கொண்டிருக்கும். ஆமென் தேவன் தம்முடைய சிங்காசனத் திலிருந்து எழுந்து நடந்து சென்று, "காபிரியேல்! காபிரியேல்! எங்கேயிருக்கிறாய் என்று கூப்பிடுவதை என்னால் காண முடிகிறது.

"கர்த்தாவே, இதோ இருக்கிறேன்" என்றான் காபிரியேல்.

226. "உள்ளே வா, உனக்கு ஒன்றை நான் காண்பிக்க விரும்புகிறேன், தூதர்களே எல்லாரும் இங்கே வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு ஒன்றை காண்பிக்க விரும்புகிறேன். என்னை விசுவாசிக்கிற ஜினங்களை நான் கொண்டிருக்கிறேன். ஆம், என்னில் நம்பிக்கை வைக்கிற ஜினங்களை நான் கொண்டிருக்கிறேன். இங்கே வாருங்கள்! இதை நீங்கள் பாருங்கள்! இதை நீங்கள் பாருங்கள். இது உங்களுக்கு நல்லதாக இருக்கும், பாருங்கள்!"

"அது எங்கேயிருக்கிறது?"

"அதோ அங்கே நோக்கிப் பாருங்கள்."

"ஆமாம், ஆம், நான் காண்கிறேன்."

227. "இதோ இங்கே கீழே பார். அங்கே - அங்கே அந்த நதியோரத்தின் புதர்களில், அங்கேயுள்ள அந்த நதியோரமுள்ள கற்களண்டையில்?"

"ஆமாம்."

"அங்கே பார்!"

"அது என்ன?"

228. "அங்கே ஒரு மனிதன் முழங் காற்படியிட்டு தன் கரங்களையுயர்த்தி என்னைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். அங்கே அழுது கொண்டிருக்கிற தாயும், இரு சிறு பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடைசி வரை என்னில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றனர். காபிரியேல் நீ அங்கே சென்றதை நினைவில் வைத்திருக்கிறாயா? அந்த மனிதனை ஞாபகங்கொண்டிருக்கிறாயா?"

"ஆம், அந்த இரவில் அந்த அறையில் அவனை சந்தித்து பேசினேன். ஆமாம்"

230. "அவன் இன்னும் என்னில் நம் பிக்கை வைத்திருக்கிறான். என்னை விசுவாசிக்கின்ற ஜினங்களை நான் கொண்டிருக்கிறேன். காரியத்தின் முடிவு வரை என்னில் நம்பிக்கையாயிருக்கிற ஜினங்கள் எனக்கு இருக்கின்றனர். அவனைப் பார்? மிகவும் வீரமுள்ளவனாக அவன் வாழ்ந்திருக்கிறான் என்பதைக் கவனி!"

231. ஆகவே அந்த தகப்பன் அந்த சிறிய படகை தள்ளி விடுவதற்காக தண்ணீரில் நடக்கிறான்.

"காபிரியேல்!" என்று அவர் கூறுவதை என்னால் கேட்க முடிகிறது.

"ஆம், கர்த்தாவே?"

232. "பத்தாயிரம் தூதர்களை இப்பொழுது கூப்பிடு. சீக்கிரமாக இப்பொழுதே

கட்டளை கொடுத்து அனுப்பு. வானத்தின்
சேனைகளையெல்லாம் கூப்பிடு. அவைகள்
வானத்தின் பலகணி வழியாக கீழிறங்கச்
செய்து நைல் நதியண்டை அவைகளைக்
கொண்டு வந்து நிறுத்து. ஒரு முதலையும்
அந்த சரக்குப் பெட்டியை தொடக்கூடா
தென்று நான் கட்டளையிடுகிறேன். ஒன்
றுமே அதைத் தொடாது. அந்த பெட்டியின்
அருகே ஒரு சிறு கட்டைக்கூட வராதவாறு
பார்த்துக்கொள்." அல்லேலுயா!

"அப்படியே ஆகக்கடவது" என்று
காபிரியேல் கூறினான்.

233. "அது சரி, எக்காளத்தை ஊது!"
பத்தாயிரம் தூதர்கள் அங்கு வந்து நின்றனர்.

"முன்னின்று நடத்தப் போகிறவர் நீர்
எங்கேயிருக்கப் போகிறீர் கர்த்தாவே?"

234. "மறுமுனையில் நான் இருப்பேன்"
எப்பொழுதுமே அவர் காரியத்தின் கடைசி
யில் தான் இருக்கின்றார். நான் அங்கே

மறுமுனையில் காத்திருப்பேன். எனக்கு ஒரு நோக்கம் உண்டு. ஜினங்கள் என்னில் நம் பிக்கை வைக்கும்போது, ஒரு நோக்கத்தை உடையவராக நான் இருக்கிறேன்; அவர்களோடு எல்லாம் சரியாக இருக்கும் அது சரி, அவர் மறுமுனைக்குச் செல்கின்றார்.

235. மோசேயை என்னால் காண முடிகிறது. அல்லது சிறிய ஆரோன், அவர்கள் அழுது கொண்டே தெருவில் செல்கின்றனர். "உஷ்-உஷ்-உஷ்-உஷ்-உஷ்" அதைக் கவனியுங்கள்.

236. ஆகவே சிறிய மிரியாம், அவள் அங்கே நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். "ஓ, ஓ" என்றாள்.

237. "மிரியாம், சீக்கிரமாக வா. விடியற்காலமாகிறது. சீக்கிரம் வா, நாள் வருகிறது என்று சேவல்கள் கூவுகின்றன. சீக்கிரம், பகல் வெளிச்சம் வருகிறது. தேனே சீக்கிரம் வா, நாம் போகலாம்!" என்றான்.

238. "ஓ, அப்பா, அப்பா தயவு செய்து ஒருமுறை நான் நின்று என்ன நடக்கிறது என்பதை நான் காணட்டும், சிறிது நேரம் கழித்து நான் வீட்டிற்கு வருகிறேன்" என்றாள்.

239. "ஓ", [சகோ.பிரன்ஹாம் தன்னுடைய விரலை சொடுக்குகிறார் - ஆசி]
"அது அருமையான யோசனை, மிரியாம், அது சரியாகத்தான் இருக்கிறது. நீ நின்று என்ன நடக்கப் போகிறது என்று பார்த்துக் கொண்டு இரு" என்றான்.

"அது சரி, நான் - நான் கவனிக்கிறேன்."

240. "இப்பொழுது, நீ சிறிது நேரம் கழித்து வேகமாக வீடு திரும்பி வா. என்ன நடக்கிறது என்பதை மாத்திரம் பார். என்ன நடக்கிறது என்ற செய்தியை நீ வீட்டிற்கு கொண்டு வா."

"சரி அப்பா" ஆகவே அவர்கள் வீடு திரும்பினர், வேகமாக செல்ல வேண்டியதாய் இருந்தது.

241. சிறிய மிரியாம் அவள் நின்று கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். முதலாம் காரியம் என்ன தெரியுமா? வெளிச்சம் வருகின்றது. "ஓ, ஓ, ஓ, அங்கே என்ன வருகிறது? அது ஒரு மரத்துண்டு, இல்லை அது ஒரு முதலையா? ஓ அது திரும்பி விட்டது."

242. ஹா-ஹா! அது எதைக் கண்டது? நிறைய மக்கள் காணக்கூடாததை அது கண்டது. பாருங்கள்? அந்த சிறிய சரக்கு கப்பல் அங்கே மிதந்து கொண்டிருந்தது. அதற்கு எந்த ஒரு தலைவனும் இல்லை, அதற்கு எந்த ஒரு மாலுமியும் இல்லை என்று அவர்கள் நினைத்தனர். அதற்கு இருந்தார்கள், அவர்கள் சுற்றிலும் இருந்தனர்.

243. இங்கே ஒரு சிறிய முதலை வருகின்றது. "ஓ, அங்கே பார்" என்றது. இங்கே மிதந்து கொண்டே, அது வந்தது. அது..." ஓ இல்லை. வேண்டாம், வேண்டாம்." அந்த சரக்குக் கப்பலுக்கு அருகில் உன்னால் செல்லவே முடியாது. அதினுள் அடிமைத்தனத்தை அறுத்து வெளியே விடுவிக்கப் போகிறவன் இரட்சகன் இருக்கிறான், அடிமைத்தளையை அறுத்து பத்து இலட்சம் யூதர்களை விடுவிக்கப் போகிறவன் இருக்கிறான். பாதாளத்தில் இருக்கின்ற எல்லா பிசாசாலும் அவனைத் தொட முடியாது. இந்த சிறிய கீல் பூசப்பட்ட பேழை இங்கே நதியிலே மிதந்து கொண்டு வருகிறது.

244. முதலாவது காரியம் என்ன தெரியுமா, அது ஒரு சுழலில் சிக்கிக் கொள்கிறது, மிரியாம், "ஓ! ஓ! ஓ அங்கே பார், அந்த சுழல் அங்கே பார், அங்கே பார்" என்றாள்.

என்ன ஆனது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா, அந்த ஊணத்தில் அது வெளியே சென்றது.

245. அந்த வழியாகத்தான் அது செல்லும். சில சமயங்களில் நாமும் ஒரு சூழலில் சிக்கிக் கொள்கிறோம். இந்த சிறிய கப்பல். கவலை கொள்ளாதீர். ஒருவர் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார். "தேவனுடைய தூதர்கள் அவருக்கு பயந்தவர்களைச் சூழ பாலயமிறங்கியுள்ளனர்" தயாராக இருக்கும் பட்டியலில் பத்தாயிரம் பேர்களை அவர் கொண்டிருக்கிறார்.

246. இந்தச் சிறிய மிரியாம் சென்று ஒரு பெரிய பாறையின் மேல் ஏறி இப்படி நோக்கிப் பார்க்கின்றாள். ஆகவே அவள் கீழே நோக்கி பேழையைப் பார்க்கின்றாள். ஆகவே அவள் இங்கே கீழே இந்த கொடிகளிற்குள் செல்கின்றாள். சிறிது நேரம் கழித்து அந்தப் பெட்டி அப்படியே நின்று விட்டது. "ஓ, ஓ இது என்ன?" என்றாள்.

247. (அவளுடைய தகப்பன் அவளிடம் "அதை நீ கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறாய் என்பதை யாரும் அறியாதவாறு பார். யாராவது அங்கே வந்தார்களானால், அதை நீ பார்க்காதது போல இருந்து வேறு வழியாகச் செல். அதை நீ கவனித்துக் கொண்டேயிருக்காதது போல சென்று கொண்டேயிரு" என்றான். அவளும் "சரி" என்றாள்.)

248. அது நதியின் ஓரமாக சென்று கொண்டேயிருந்து அப்படியே நின்று போனது. காரியம் என்னவென்று உங்க ளுக்குத் தெரியுமா? ஒரு பெரிய மீனவர் குழு அதைப் பார்க்க நேர்ந்தது. ஆனால் அவளோ, சிறு பெண்ணாக, சாதாரணமாக நடந்து செல்வதைப் போலவே பாவனை செய்தாள். அது பகல் பத்து மணியாக இருந்தது. ஆகவே அவள் நதியோரமாகவே நடந்து சென்று கொண்டிருந்தாள். அது எங்கே செல்கிறதென்று தன் கண்களால்

இந்தப்புறமாக பார்த்துக் கொண்டே சென்றாள்.

249. சிறிது நேரம் கழித்து மற்றுமொரு குழுவை அவள் கடந்து சென்றாள், அவள் கவனித்துக் கொண்டே சென்றாள். இன்னுமாக சென்றாள். சென்று கொண்டேயிருக்கிறாள், இன்னுமாக சென்று கொண்டேயிருந்தாள்.

250. சிறிது நேரம் கழித்து ஒரு பெரிய மதிலண்டை வந்தாள். "ஓ, என்னே, இந்த சுவற்றிற்கு பின்னால் செல்கிறதே!" என்றாள். அவளால் என்ன செய்ய முடியும்? என்ன செய்ய வேண்டுமென்று அவளுக்கு தெரியவில்லை. அவளால் சுவற்றின் மீது ஏற முடியவில்லை. ஆகவே அவள் தண்ணீருக்குள் நீந்திச் சென்று இப்படி ஏறிச் சென்று மேலே ஊர்ந்து செல்கிறாள். அவள் மேலேறிச் சென்று, நடந்து கொண்டேயிருந்தாள்.

251. முதலாவதாக காரியம் என்ன வென்று உங்களுக்கும் தெரியுமா? அவள் ஒரு அழகான தோட்டத்தில் இருக்கின்றாள். பூக்கள் எங்கும் பூத்துக் குலுங்குகின்றன, அது மிகவும் அழகாக இருந்தது. இப்பொழுது கவனியுங்கள். சிறுமிகளே இப்பொழுது கவனியுங்கள். அழகான பூக்கள், ஓ எல்லா மரங்களும் அழகாக ஒழுங்காக கத்தரிக்கப் பட்டிருந்தன. அது மிகவும் அழகாக காணப்பட்டது. அது ஒரு தோட்டமாக இருந்தது. அவள் "ஓ, ஓ என்னே, இதோ நான் பார்வோன் ராஜாவின் அரண்மனைத் தோட்டத்தில் இருக்கிறேன். இங்கே நான் என்ன செய்யப் போகிறேன்? என்னை அவர்கள் இங்கே கண்டு பிடித்தார்களானால், ஓ, என்னே, எனக்கு என்ன செய்வார்கள்?" என்றாள்

252. ஆகவே அவள் கவனித்தாள். அதோ அந்த பேழை அங்கே சென்று அங்கே தண்ணீரில் நின்று மிதந்து கொண்டிருந்தது.

ஏன் என்று நான் வியக்கிறேன்? யாரோ ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருப்பதை அவள் கேட்கிறாள். அந்தச் சிறிய மிரியாம் புதர்களுக்குள் சென்று அமர்ந்து இப்படி பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அவள் வெளியே எட்டி அதைப் பார்ப்பாள்.

253. என்னவாயிற்று தெரியுமா? பெரிய கறுப்பு மனிதர் ஒரு பந்தலை இதைப் போன்று சுமந்து கொண்டு வருகின்றனர். பின்னாலே தாதிகள் பாடிக்கொண்டே வந்தனர். பிறகு இதோ ஒரு ஸ்திரீ வருகிறாள். அவள் தலையிலே ஒரு பெரிய பொன்னாலான பட்டையை அணிந்திருந்தாள். அதில் இதைப்போன்று வாயைத் திறந்து கொண்டிருந்த ஒரு பெரிய பாம்பின் உருவம் முன்னாலே இருந்தது. அவள் அழகான ஒரு ஸ்திரீயாக காணப்பட்டாள். அவள் அங்கே வருகிறாள். அவள் அழகான ஆடைகளையும் மற்றவைகளையும் அணிந்திருந்தாள். ஒரு தாதி ஒருவள், "மேன்மைக்

குரிய அரசியே, தண்ணீர் இந்த காலை வேளையில் வெப்பமாக இருக்குமா?" என்று கூறுவதை என்னால் கேட்க முடிகிறது.

254. அதற்கு மிரியாம், "மேன்மைக்குரிய என்ன? ஓ, அது ராஜபோகமாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே நான் தோட்டத்தில் இருக்க வேண்டும். என்னை அவர்கள் கண்டு பிடித்தார்களானால் எனக்கு என்ன செய்வார்கள்?" என்றாள்.

255. அது சரி, அவள் வருகின்றாள், இந்த பெரிய கறுப்பு மனிதர் அதை எடுத்து இதைப்போன்று பிடித்து கொண்டு தண்ணீரின் முனைக்கு நடந்து வருகின்றனர். துடைப்பதற்கான துணிகளை, டவல் துண்டுகளை ஒரு தாதி வைத்திருந்தாள், மற்றொருவன் சோப்பை வைத்திருந்தாள், தன் காலை குளியலுக்காக அந்த அரசி வந்திருந்தாள். அவள் தன் காலணிகளை கழற்றி, "என் கால்களை தண்ணீரில் வைத்து தண்ணீர் வெப்பமாக இருக்கிறதா என்று

பார்க்கிறேன். ஓ, அது மிகவும்... அங்கே இருப்பது என்ன?" என்றாள்.

101. சிறிய மிரியாம், "ஓ! ஓ! அஷ் - ஓஷ், அவள் கண்டு பிடித்து விட்டாள்" என்றாள்.

"ஓ அது முதலையாயிருக்குமோ?" என்றாள்.

அங்கிருந்த பலசாலியான மனிதர்களில் ஒருவன், "ஒரு நிமிடம், நான் பார்த்து விட்டு வருகிறேன்" சள, சள, சள, என்று தண்ணீருக்குள் நடந்து செல்கிறான். இதைப் போன்று பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு நடந்து வந்தான். "மேன்மைக்குரியவளே!" என்று கூறி அதை தாதியிடம் கொடுத்தான். ஆகவே அந்த தாதி அதை வாங்கி, அதை அவளிடம் அளிக்கிறாள், அவள் அதை வாங்கி வைத்து உட்காருகிறாள்.

258. அவள், "அது என்ன? வ்யூ, நாறு கிறதே! முழுவதும் தார் பூசப்பட்டுள்ளதே.

இங்கே பார், அதன் மேலே ஒரு சிறுது
துவாரம் காணப்படுகிறதே" என்றாள்.

மிரியாம், "ஓ! ஓ அதோ என்னுடைய
சிறிய சகோதரன் செல்கிறான். அதோ
என்னுடைய சிறிய தம்பி செல்கிறான்"
என்றாள்.

260. ஆகவே அவர்கள் இவ்வாறு அதைத்
திறந்தனர். "ஓ, இது ஒரு குழந்தை!"
அப்பொழுது... உலகத்திலே இருந்த ஒரு
சிறிய அழகான குழந்தை! ஆகவே, ஓ,
தேவன், வெறுப்பை உண்டாக்கக் கூடியவர்.
அன்பை பிறப்பிக்கக் கூடியவர். தேவன் ஒரு
மானிட இருதயத்தில் வைக்க வேண்டிய
எல்லா அன்பையும், ஒரு தாய் ஒரு குழந்
தைக்காக காட்டும் அன்பிலே வைத்ததை
அவர் அந்தப் பெண்ணின் இருதயத்தில்
வைத்தார். ஆகவே அவள், "இது எபிரேய..
இது என்னவென்று நானறிவேன். என்னு
டைய கொடுர எண்ணம் கொண்ட
தகப்பன், அவர் மிகவும் கேவலமாக நடந்து

கொள்கிறார்! எல்லா எபிரேயக் குழந்தைகளும் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார். ஆகவே தாய்களில் ஒருத்தி எங்கேயாவது தன் குழந்தை கரை ஒதுங்கி பிழைத்துக் கொள்ளும் எனக்கருதி இதை நதியில் விட்டிருக்கிறாள். ஓ, அவர் மிகவும் தீய எண்ணம் படைத்தவர். நல்லது, அவர் இதை கொல்ல மாட்டார். ஏனெனில் இது என்னுடையதாகும்" என்று கூறினாள். ஊம் - ஊம், தேவன் எவ்விதம் செய்கிறார் என்பதைப் பாருங்கள்?

261. அவள் அந்தக் குழந்தையை எடுத்து [சகோ.பிரன்ஹாம் முத்தமிடும் சத்தத்தை உண்டாக்குகிறார் - ஆசி] முத்தமிடுகிறாள். அப்பொழுது அந்தக் குழந்தை அழுதது. அந்தக் குழந்தை அழுத போது அவளுடைய இதயம் நெகிழ்ந்து போனது. "பாவம் சிறிய பிள்ளை, நான் இவனை வைத்துக் கொள் வேன், இவனுக்கு நான்... நான் ஒரு பெயரைக் கொடுக்கப் போகிறேன்" என்றாள்.

அங்கே தான் அவன் தன்னுடைய பெயரை
பெற்றுக் கொண்டான்.

262. அவனுடைய பெயர் என்ன?
(சபையார் "மோசே" என்கின்றனர் - ஆசி)
மோசே. மோசே என்றால் "ஐலத்தினின்று
எடுக்கப்பட்டவன்" என்று அர்த்தம். பாருங்
கள்?

263. அவள், "இப்பொழுது நான்
இவனை மோசே என்றழைக்கப் போகிறேன்,
இவன் என்னுடைய குழந்தையாக
இருப்பான்" என்றாள். ஆனால் பிறகு, "நான்
ஒரு மணமாகாத கன்னிப் பெண்ணாயிற்றே,
என்னால் இவனுக்கு பாலூட்ட முடியாது.
இவனுக்கு எப்படி என்னால்-என்னால்-
என்னால் பால் கொடுக்க முடியும்" என்றாள்.
பால் புட்டிகள் மற்றக் காரியங்கள் அவர்
களிடத்தில் அப்பொழுது இருக்கவில்லை.
இப்பொழுது இருக்கிறது போல அப்பொ
ழுது ஸ்திரீகள் சிகரெட் பிடித்துக் கொண்
டும், மற்றக் காரியங்களைச் செய்து

கொண்டு, தங்களைக் கெடுத்துக் கொள்ள வில்லை. ஆகவே அவள், "நான் என்ன, என்ன செய்ய முடியும், உங்களுக்கு தெரிந்த... நான்...?" என்றாள்.

264. அவர்களில் ஒருத்தி "நான் கூறுகிறேன், மேன்மைக்குரிய அரசியே, உம்முடைய குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்துக் காக்கும் செவிலித்தாயை நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன்" என்றாள்.

"ஓ, அது மிகவும் அருமையானது" என்றாள்.

265. அந்த புதற்றுக்கருகில் ஏதோ ஒன்று, ஒரு தூதன் மிரியாமிடம், "மிரியாமே இதோ உன் தருணம்! இதோ உனக்குரிய வாய்ப்பு." ஒன்றையுமே இப்பொழுது கூறாதே, நீ மாத்திரம் போய், "ஒரு செவிலித்தாயை அழைத்து வருகிறேன்" என்று கூறி உன்னுடைய தாயாரைக் கூட்டிக் கொண்டு வா" என்றான். சிறிய மிரியாம் ஒடினாள்.

ஆகவே அவள் "மேன்மைக்குரிய அரசியே!" என்றாள்.

105. இப்பொழுது, சாதாரணமாக "இங்கே நீ என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறாள்?" என்று தான் அந்த அரசிகேட்டிருப்பாள். ஆனால், பாருங்கள், தேவன் முழுவதுமாக அங்கே பிரசன்னமாயிருந்தார். என்ன? பத்தாயிரம் தூதர்களை அங்கே பணியில் வைத்திருந்தார். பாருங்கள்? அவருடைய திட்டம் அங்கே சரியாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பத்தாயிரம் தூதர்கள் அங்கே நின்று கொண்டிருக்க செய்தார்.

267. ஆகவே காரியம் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா, அவள் "ஆம், அருமையானவளே, இங்கே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?" என்றாள்.

268. அதற்கு இவள், "இப்பொழுது தான் உம்மை குழந்தையுடன் நான் கண்டேன்,

உமக்காக உம்முடைய குழந்தையை நன்றாக கவனித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு அருமையான தாய் எனக்குத் தெரியும்" என்றாள்.

269. அவள், "போய் அவளை அழைத்தக் கொண்டு வா, இந்த குழந்தையை பராமரிக்க வாரம் முந்நாறு டாலர்கள் தருகிறேன் என்று அவளிடம் சொல், இந்த அரண்மனையில் இருக்கின்ற எல்லா அறைகளையும் நான் அளிக்கிறேன். ஆகவே இந்த குழந்தைக்கு பாலூட்டுகின்ற உனக்கும் தெரிந்த ஒரு எபிரேய ஸ்திரீ அதாவது ஒரு செவிலித்தாய் எங்கேயிருந்தாலும் அவளை அழைத்து வா. இது என்னுடைய குழந்தை" என்றாள்.

"ஆம் மேன்மைக்குரிய அரசியே, உமக்கு ஒரு தாயை கொண்டு வருகிறேன்" என்றாள்.

270. அவள், "ஒரு நிமிடம் பொறு, நீ அரண்மனைக்குள்ளாக செல்லும்போது நண்பனா விரோதியா எனக்கண்டு அனுமதி தர உதவும் இரகசிய, சங்கேத வார்த்தையை

[password) நீ தெரிந்திருக்க வேண்டும். பார் உனக்கு அந்த இரகசிய வார்த்தை தெரியாது. ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு இரகசிய வார்த்தையை நாங்கள் வைத்திருப்போம். இப்பொழுது, இன்றைக்குரிய ரகசிய வார்த்தை என்னவென்று உனக்குத் தெரியுமா? நீண்ட கவைக் கொம்பும், ஒரு வைக்கோல் போரும். [A Pitchfork and a load of hay]. ஆகவே நீ கதவின் வழியாக சென்று வர இதைக் கூற வேண்டும்" என்று கூறினாள்.

271. ஆகவே இந்தச் சிறிய மிரியாம் வீட்டிற்கு தன்னால் முடிந்தவரை மிக வேகமாக ஓடினாள். சுவற்றின் மேலேறி குதிக்கிறாள். இந்த பக்கமாகச் செல்கிறாள், தெருவில் செல்கிறாள், இந்த பக்கமாக செல்கிறாள். வீட்டிற்குள் ஓடிச் செல்கிறாள்.

272. அம்ராம் அப்பொழுது தான் வீட்டிற்கு வந்திருந்தான். யோகெபேத்... ஓ, என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறித்து அவர்கள் மிகவும் கவலையுள்ளவர்

களாக காணப்பட்டனர். அவள் "ஓ, என் குழந்தை! என் குழந்தை!" என்றாள். அவள்...

273. அவன், "இப்பொழுது கவனி, சிறிது நேரத்திற்கு முன்தான் நான் தெருவில் வந்தேன், அந்த ஏழைத்தாய் நாள் முழுவது மாக அந்தக் குழந்தைகளை அவள் வைத்திருந்தாள். அவர்கள் (சூனியக்கார கிழவிகள் - தமிழாக்கியோன் இக்காலை இக்குடியிருப்பிற்கு வந்து, இங்கிருந்த எல்லா குழந்தைகளின் தலைகளையும் சுவற்றில் மோதிக் கொன்றனர். எப்படி அவர்கள் ஓலமிட்டு அழுது கொண்டிருந்தனர்! நம் குழந்தையின் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தேவன் அதைப் பார்த்துக் கொள்வார்" என்றான்.

274. அப்பொழுது யாரோ ஒருவர். (சகோதரன் பிரான்ஹாம் பிரசங்க பீடத்தை தட்டுகிறார் - ஆசி) "ஓ! ஓ, இதோ இப்பொழுது அவர்கள் கதவண்டையில் நிற்கிறார்கள்." ஆகவே அவர்கள் சென்று

பார்க்கின்றனர். அவர்கள் இல்லை. அது மிரியாம் ஆகும்.

275. அவள், "ஓ ஓ, மிரியாம்! அருமையானவளே உள்ளே வா குழந்தைக்கு என்னவாயிற்று?" என்றாள்.

"அம்மா, எனக்கு மிகவுமாக பசிக்கின்றது" என்றாள்.

"ஆனால் குழந்தைக்கு என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டாள்.

276. அவள், "அம்மா நான் பட்டினியாயிருக்கிறேன், ஓ, கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்! அல்லேலூயா! நான் பட்டினியாயிருக்கிறேன் அம்மா" என்றாள்.

"ஆனால் குழந்தைக்கு என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டாள்.

277. "அம்மா, நான் மிகவும் பசியாயிருக்கிறேன், வீட்டில் இருக்கிற எல்லாவற்றையும் என்னால் சாப்பிட முடியும்" என்றாள்.

278. "நல்லது, நீ சாப்பிட உனக்கு எதையாவது தருகிறோம். ஆனால் குழந்தைக்கு என்ன ஆயிற்று?"

279. "ஆனால் குழந்தைக்கு எந்த ஒரு குறையும் இல்லை. சாப்பிட எதையாவது எனக்குத் தாருங்கள். ஓ, நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன்" என்றாள்.

"ஆனால் அதற்கு என்ன ஆயிற்று?"

280. "நல்லது எனக்கு சாப்பிட எதையாவது எனக்குத் தாருங்கள், நான் பட்டினியாயிருக்கிறேன்" என்றாள். உங்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறதா?

281. அவள், "மிரியாம்! நாங்கள் உன் அம்மா, அப்பா. குழந்தை எங்கே?" என்று கேட்டாள்.

282. அதற்கு அவள், "அம்மா, நான் ஏற்கனவே உங்களுக்கு கூறிவிட்டேன். குழந்தையை நான் கண்டேன். அது நன்றாக

இருக்கிறது. இப்பொழுது, அம்மா, சாப்பிட ஏதாவது எனக்குத் தாருங்கள், நான் பட்டினியாயிருக்கிறேன், உங்களுக்கும் தெரியும். நான் பட்டினியாயிருக்கிறேன்" என்றாள். நீங்கள் பள்ளியிலிருந்து திரும்பி வந்தவுடன் கேட்பது போல, உங்களுக்குத் தெரியும்; ஓ, ஏதாவதொன்று உங்களுக்கென இருக்க வேண்டும்.

ஆகவே அவள் சென்று ஒரு சாண்ட்விச் தின்பண்டத்தை கொண்டு வந்து "இப்பொழுது கூறு" என்றாள்.

283. அவள், "யம், யம், யம்" என்று சாப்பிட்டுக் கொண்டே, அதேப் போன்று, "அம்மா?" என்றாள்.

"சரி, குழந்தைக்கு என்ன ஆயிற்று?" என்றாள்.

284. "என்ன, அம்மா..." என்று நடந்த யாவற்றையும் அவளுக்கு கூறினாள். பிறகு, "அம்மா, உங்களுடைய சிறந்த துணிமணி

களை எடுத்துக் கொண்டு உங்களுடைய சூட்கேஸ் பெட்டியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள். ஏனெனில் நீங்கள் தான் குழந்தையை பராமரிக்கப் போகிறீர்கள்." ஓ! ஓ! ஓ!

"என்ன?"

285. நீங்கள் அதை இழந்தால், மறுபடியுமாக அதை கண்டெடுப்பீர்கள். அது சரியா? நீ அதை வைத்துக் கொள்வாயானால் அதை நீ இழந்து போவாய். நீ அதைக் கொடுத்தால், அதை இழந்தால், அதைப் பெற்றுக் கொள்வாய். அது சரியா.

286. ஆகவே சிறிய மிரியாம் சாப் பிட்டுக் கொண்டே, "ஆம், இன்றைக்கு நீங்கள் அரண்மனைக்குச் செல்லப் போகிறீர்கள், அது மாத்திரமல்ல, உம்முடைய சொந்த குழந்தையை வளர்க்க உமக்கு வாரம் முந்நாறு டாலர்களும், தேசத்திலேயே சிறந்த அறைகள் உங்களுக்கு அளிக்கப்படும்" என்றாள்.

287. உலக சரித்திரத்திலேயே தன்னுடைய சொந்தக் குழந்தையையே வளர்த்து பராமரிக்க ஒரு தாய்க்குச் சம்பளம் அளிக் கப்படுகின்றது. தேவன் எப்படிச் செய்கிறார் என்று பாருங்கள்? அல்லேலூயா! தன் சொந்தக் குழந்தையையே வளர்த்து அதைப் பராமரிக்க வாரம் முந்நூறு டாலர் சம்பளமும், தேசத்திலேயே சிறந்த அறைகள் கொடுக்கப்படுதல். தேவன் காரியங்களைச் செய்கிறார், அப்படித்தானே? ஜெபிப்பதினால் பலன் உண்டா? (சபையார் 'ஆமென்' என்கின்றனர்) ஜெபித்தல் நன்றல்லவா? ("ஆமென்").

288. ஆகவே, அவள் தன்னுடைய சிறிய சூட்கேஸ் பெட்டியை தயார் செய்தாள். நாம் சீக்கிரமாக கடந்து செல்லுவோம்; இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் நாம் முடிப்போம். ஆகவே அவள் தன் பெட்டியை ஆயத்தம் செய்து தன்னால் முடிந்த வரை சாலையில் வேகமாகச் சென்றாள். ஆகவே உங்களுக்குத்

தெரியுமா, அவள் வந்தபோது ஒரு பெரிய சேவகன் ஒரு பெரிய ஈட்டியுடன் நின்று கொண்டு, "யார் அங்கே செல்வது?" என்றான்.

அவள், "நீண்ட கவைக் கொம்பும் ஒரு வைக்கோல் போரும்" என்றாள்.

"சரி, செல்" என்றான். தேவன் காரியங்களை எப்படிச் செய்கிறார் என்று பாருங்கள்?

289. அவள் அடுத்த காவலண்டை சென்றாள். அவன் தன் பட்டயத்தை உருவி, "யார் நீ? அங்கு செல்வது யார்?" என்றான். அவள் "நீண்ட கவைக் கொம்பும், ஒரு வைக்கோல் போரும்" என்றாள் "சரி செல்" என்னே! தேவன் எவ்விதமாய்க் காரியங்களைச் செய்கிறார்.

அங்கே அரண்மனையண்டை செல்கின்றாள். எல்லா போர்ச் சேவகரும் வந்து

தங்கள் பட்டயங்களை உருவி, "யார் அங்கே செல்கிறது?" என்றனர்.

"நீண்ட கவைக் கொம்பும் ஒரு வைக் கோல் போரும்" (*A Pitchfork and a load of hay*) என்றாள்.

"உள்ளே செல்."

291. முதலாவது காரியம் என்னவென்று உங்களுக்கு தெரியுமா, ஒரு மனிதன் வெளியே வந்து, "மேன்மைக்குரிய அரசி எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற சிறிய பெண் இவள் தானா?"

"ஆம்."

292. "இன்று காலை கண்டெடுக்கப் பட்ட குழந்தைக்கான, பாலூட்டி பராமரிக் கப் போகின்ற செவிலித்தாய் இவள் தானா?"

"ஆம்."

293. "நல்லது அவளை உள்ளே அழைத்து வா" என்றாள். ஆதலால் அவள் குழந்தையை... அல்லது தாயை உள்ளே கொண்டு வந்தார்கள்.

294. ஆகவே அந்த சிறிய இளவரசி வெளியே நடந்து வந்து, "இந்த குழந்தையை பற்றி ஏதாவது உனக்குத் தெரியுமா?" என்றாள்.

அவள், "ஆம் மேன்மைக்குரிய அரசியே" என்றாள்.

"இந்தக் குழந்தையைப் பார். இது அழகாய் இருக்கின்றதல்லவா?" என்றாள் அரசி.

"ஆம், மேன்மைக்குரிய அரசியே ஆமாம்"

"இந்த குழந்தை உன்னால் பாலூட்டி வளர்க்க முடியுமா?" என்றாள்.

"ஆம், மேன்மைக்குரிய அரசியே, நிச்சயமாக."

295. "நல்லது, நான் உனக்கு வாரம் முந்நூறு டாலர்கள் சம்பளமாகத் தருகிறேன்" என்றார்கள். ஹம்! தேவன் நல்லவர் தானே? பிறகு அவள், "அரண்மனையில் உள்ள சிறந்த அறைகள் உனக்குத் தரப்படும், உணவு உனக்கு அனுப்பப்படும், நீ வெளியில் வந்து, உனக்காக சமைக்க வேண்டிய அவசியமும் உனக்கு இல்லை. இப்பொழுது இதோ குழந்தை, கவனமாயிரு, கீழே போட்டு விடாதே" என்றாள்.

"ஓ, நீர் கவலை கொள்ளாதீர், நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். நான் இதை கீழே போட்டு விடமாட்டேன், பயப்படாதீர்கள்"

"சிறந்த முறையில் நீ இதை பராமரிக்க வேண்டும்."

296. "கவலைப்படாதீர்கள், நான் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன். இது மிகச்சிறந்த முறையில் பராமரிக்கப்படும், கவனமான முறையில் இதை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்"

என்றாள். நிச்சயமாக, இது அவளுடையது தான், பாருங்கள்.

"இதோ பார் இது மிகவும் அழகான குழந்தையல்லவா?"

அவள், "மிகவும் அழகாயுள்ளது" என்றாள்.

"அது சரி."

112. கதவு மூடினது, மிரியாம், அவளது தாய் மற்றும் மோசே உள்ளே சென்றனர். கதவை மூடின பிறகு, அவள் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள், "உன்னைத் தன்னுடைய குழந்தை என்று அவள் நினைத்திருக்கிறாள். ஹா-ஹா-ஹா-ஹா-ஹா!" ஓ, என்னே அவள் அதைக் கொஞ்சினாள்.

298. அவள் என்ன செய்தாள்? அவள்... அவள் அதை வைத்திருந்தாளானால், என்ன ஆகியிருக்கும்? (சபையார் "இதை இழந்து போயிருப்பாள்" என்கின்றனர் - ஆசி) அதை

அளித்த அவரிடமே திருப்பி அளித்ததால் என்ன ஆயிற்று? ["அவள் அதை மறுபடியும் கண்டெடுத்தாள்"] மறுபடியும் கண்டெடுத்தாள். ஆகவே அவள் அதை வைத்துக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது, நாம் அதை இழந்து... நம்முடைய ஆத்துமாவை நாமே வைத்துக் கொள்வோமானால் என்ன சம்பவிக் கும்? நாம் அதை இழந்து போவோம். அதை நமக்களித்த அவரிடமே திருப்பி அளிப் போமானால் என்ன சம்பவிக்கும்? நாம் அதை காத்துக் கொள்வோம். அது சரியா?

299. எத்தனை பேர் இங்கே பீடத்தைச் சுற்றி வந்து ஜெபிக்க விரும்புகிறீர்கள்? அதைச் செய்ய நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்? அந்தச் சிறிய குழந்தையை அவர் காத்துக் கொண்டது போல உன்னையும் இயேசு காத்துக் கொள்ள நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? இப்பொழுது சிறிய பிள்ளைகளாகிய நீங்கள் எல்லாரும் இந்த பீடத்தை சுற்றி வாருங்கள், அப்படி செய்வீர்களா? பீடத்தை சுற்றி வந்து

சுற்றிலும் முழங்காலிடுங்கள். நாமெல்லாரு
மாக ஜெபிப்போம். எல்லா சிறிய பிள்ளை
களும் இங்கே வாருங்கள். என்னுடைய
இந்தச் சிறிய கதையை எல்லாரும் விரும்பு
கிறீர்களா? [சபையார் "ஆமென்" என்கின்
றனர் - ஆசி] நீங்கள் அதை விரும்பினீர்
களா? சரி இப்பொழுது வாருங்கள். எல்லா
சிறு பிள்ளைகளும் வந்து சுற்றிலும் கீழே
முழங்காலிடுங்கள். அது தான். பின்னால்
இருக்கின்ற சிறு பிள்ளைகளே, இப்பொழுது
இங்கே வாருங்கள், நாங்கள் ஜெபிக்கப்
போகிறோம். அது சரி. வந்து ஜெபிக்கப்பட
நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? வந்து பீடத்தை
சுற்றி முழங்காலிடுங்கள். அது சரி. இப்பொ
ழுது, அது சரி. அது அருமையானது. அது
சரி.

300. தாய்மார்களே, தந்தையர்களே, நீங்க
ளும் வர விரும்புகிறீர்களா, உங்கள் இருக்
கைகளிலேயே நீங்கள் முழங்காலில் நில்லுங்
கள்.

301. இப்பொழுது, இங்கிருக்கிற சிறு பிள்ளைகளே, உங்களை ஒன்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கவனியுங்கள், மோசேயை நேசித்தது போல இயேசுவும் உங்களை நேசிக்கிறார் என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா? தூதர்களும் இதேப் போன்று உங்களை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா? இப்பொழுது, தேவன் உங்களுக்கு ஒரு ஆத்துமாவை கொடுத்தார். அப்படித்தானே? இப்பொழுது, உங்கள் ஆத்துமாவை நீங்களே வைத்துக் கொள்வீர்களானால், அதற்கு என்ன நேரிடும்? (பிள்ளைகள், "அதை இழந்து போவோம்" என்கின்றனர் - ஆசி) நீங்கள் அதை இழந்து போவீர்கள். ஆனால் இந்த காலை வேளையில் இயேசுவினிடமே அதை நீங்கள் திரும்ப அளித்தீர்களானால், நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? (அதைக் காத்துக் கொள்வோம்:) அதைக் காத்துக் கொண்டு பரலோகத்திற்கு செல்வோம். இப்பொழுது, உங்கள் ஆத்துமாவை, காப்பாற்றிக் கொள்ள

நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? உண்மையான தாய்களாகவும் ஸ்திரீகளாகவும் நீங்கள் வளர விரும்புகிறீர்களா? அப்படித்தானே, உண்மையான மனிதனாகவும், பிரசங்கங்களாகவும் ஆக விரும்புகிறீர்களா? அதைச் செய்ய நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? இப்பொழுது, அப்படி ஆக விரும்புவீர்களானால் உங்கள் ஆத்துமாவை இயேசுவிற்கு அளியுங்கள். அதைச் செய்வதற்கான வழி இதோ இருக்கிறது. "அன்புள்ள இயேசுவே, உமக்கு அளிப்பதற்கென, என்னிடம் ஒன்று மாத் திரமே உள்ளது, அது என்னுடைய ஆத்துமாவாகும், ஆனால் மோசேக்கு நீர் செய்தது போன்று என்னையும் கவனித்துக் கொள்ளும் என்று நீங்கள் கூறுங்கள்."

302. இப்பொழுது, இங்கே வந்து முழங்காற்படியிட விரும்பும் பெரியவர்களில் சிலர், தாய்மார்களில் சிலர், ஒருவேளை இந்த காலை வேளையில் நீங்கள் வந்து முழங்காற்படியிட விரும்பலாம். அப்படி

நீங்கள் செய்வீர்களானால் தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. இங்கே வந்து முழங்காற்படியிட நீங்கள் விரும்புவீர்களானால், அது அருமையானது. இங்கே ஒரு தாய் தன்னுடைய சிறிய பையனிடம் வருகிறாள். இன்னும் வேறு சிலர் உள்ளனரா?

303. ஒரு தந்தையும் மகனும், இன்னும் யாராவது உள்ளீர்களா? அம்ராமைப் போல ஒரு ஜெபிக்கும் மனிதனாக நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? நீங்களும் இங்கே வாருங்கள், முழங்காலிடுங்கள்.

304. தாயே, யோகெபேத்தைப் போல நீயும் இருக்க விரும்புகிறாயா, ஏன் நீயும் இங்கே வந்து முழங்காற்படியிடலாமே.

305. நிச்சயமாக, அது எல்லோருக்கும் தான். ஏன்? உமக்கும் கூட ஒரு ஆத்துமா இருக்கிறது. நீங்கள் அதை வைத்துக் கொண்டால் என்ன சம்பவிக்கும்? (சபையார் "அதை இழந்து போவோம்" என்கின்றனர்-

ஆசி) இழந்து விடுவீர்கள். உங்களுக்கு அதை அளித்த அவரிடமே அதை நீங்கள் திருப்பி அளித்தால் என்னவாகும்? ("அதை காத்துக் கொள்வோம்") நித்திய ஜீவனுக்கென்று அதை காத்துக் கொள்வோம். அது சரி. இப்பொழுது, எல்லாருமாக சேர்ந்து, நம் முடன் இருக்கக்கூடிய எல்லாவற்றுடன் சேர்த்து, இந்த சிறியவர்களுடன் ஜெபம் செய்வோம். நம்முடைய... எல்லாவற்றுடன் இப்பொழுது.

306. தாயின் தினம், எவ்வளவு மகத்தான ஒரு நாள். ஆகவே ஒருவேளை இன்றிரவில் என்னுடைய பொருளை மாற்றி, அந்த தாய் என்ன செய்தாள், எப்படி அதைச் செய்தாள் என்று நான் கூறுவேன். இஸ்ரவேலை வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பிரதேசத்திற்கு வழிநடத்திச் செல்லத்தக்கதாக அவள் தான் அவனுக்கு போதித்து படிப்பித்தாள். ஓ, அவள் ஒரு உண்மையான தாய் ஆவாள். அவள் ஒரு உண்மையான தாய் அல்லவா?

[பிள்ளைகள் "ஆம்" என்கின்றனர் ஆசி].
இப்பொழுது, உனக்குங்கூட ஒரு
உண்மையான தாய் இருக்கிறாள், அவள்
உனக்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.
அவன் ஒரு உண்மையான தந்தை. உன்
தந்தை உனக்காக ஜெபித்துக் கொண்
டிருக்கிறார். இப்பொழுது இயேசு நமக்கு
உதவும் படியாக, நாம் எல்லாருமாக சேர்ந்து
ஜெபிக்கப் போகிறோம். சகோதரர் நெவில்,
நீர் வந்து எங்களுடன் முழங்காலிடுவீரா?

307. ஆகவே நாம் நமது தலைகளை
வணங்குவோம், எல்லா இடங்களிலும்,
இப்பொழுது சகோதரி கெர்டி... (பியானோ
வாசிப்பவர்" அவர்களை உள்ளே கொண்டு
வாருங்கள் - ஆசி)

308. அன்புள்ள பரலோகப் பிதாவே,
முன்பு கடந்து போன பழைய நாட்களைக்
குறித்து இந்த எளிமையான கதையில் ஒரு
உண்மையான தகப்பனும் தாயும், அல்லது
ஒரு உண்மையான விசுவாசி உம்மிடத்தில்

வந்து, உம்மை ஆராதித்து உம்மை விசுவாசித்தனர். அப்பொழுது அச்சமயத்தில் தேசத்தில் பெருந்துன்பம் இருந்தது. ஆகவே இங்கே இந்தக் காலையில் ஒரு நவீன சிறிய மோசே முழங்காலில் இருக்கிறான் என்பது நமக்கு எப்படி தெரியும் தீர்க்கதரிசினியாகிய மிரியாமைப் போல ஒரு நவீன சிறிய மிரியாமும் இங்கிருக்கலாம் என்பதும் நமக்கு தெரிந்திருக்குமோ?

309. ஓ அன்புள்ள பிதாவே, இந்தச் சிறிய பிள்ளைகள் உம்மை நேசிக்கின்றனர், தங்களுக்கு ஒரு ஆத்துமா உள்ளதென்றும் அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் உணர்ந்து வந்து சிலுவையண்டை முழங்காற்படியிட்டுள்ளனர். அதை இப்பொழுது உமக்கு அளிக்கின்றனர். ஏனெனில், "அதை இழந்து போகிறவன், அதைக் கண்டடைவான்; அதை வைத்துக் கொண்டால் அதை இழந்து போவான்" என்று சற்று முன்னர் உம்முடைய வார்த்தையில் நாங்கள்

படித்தோம். ஆகவே பிதாவே, தங்கள் ஆத்துமாவை தங்களிடமே வைத்துக் கொள்ள இவர்கள் விரும்பவில்லை. தாங்களாகவே ஜீவிக்க அவர்களுக்கு விருப்பமில்லை. தங்கள் ஆத்துமாவை உம்மிடம் அளித்து, அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அவர்கள் நித்திய ஜீவனை காணுகின்றனர். இதை அளியும் கர்த்தாவே.

310. இந்த பீடத்தை சுற்றிலும் இருக்கிற எல்லா சிறிய பையன்களையும் சிறுமி களையும் ஆசீர்வதியும். இந்தக் காலையில் இங்கே இருக்கும் தாய்மார்களையும் தகப்பன்களையும் ஆசீர்வதியும். ஓ, உம்முடைய அன்புள்ள கிருபையும், இரக்கமும் அவர்கள் மேல் இருப்பதாக. எங்களுடைய எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் தவறுகளிலிருந்தும் எங்களை மன்னியும் கர்த்தாவே. வியாதியை எங்கள் மத்தியிலிருந்து விலக்கியருளும்.

311. தேவனே, காபிரியேலுக்கும் மற்றும் தயார் நிலையில் இருந்த பத்தாயிரம் தூதர்களுக்கும் கட்டளையிட்டவரே, தூதர்களை

அனுப்பும்! அல்லேலூயா! இந்தச் சிறிய ஏழைப் பிள்ளைகள் இந்த பீடத்தின் அண்டையில் முழங்காற்படியிட்டுள்ளதைக் காண எத்தனையோ தூதர்கள் வருவார்கள். இந்த பீடத்தைச் சுற்றிலும் இந்தச் சபை முழுவதிலும் தேவ தூதர்கள் நின்று கொண்டிருக்கின்றனர். பதிவு செய்யும் தூதனும் இங்கே நின்று கொண்டு அவர்களின் பெயர்களை புஸ்தகத்தில் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறான். அவர்கள் தங்கள் ஆத்துமாக்களை இழந்து போகப் பண்ணுகிறார்கள், ஆதலால் அதை கிறிஸ்துவிற்குள் கண்டடைவார்கள். இதையளிவும் கர்த்தாவே.

312. இந்த நாள் முதற்கொண்டு அவர்களுடைய சிறிய ஜீவியமானது தாழ்மையுள்ளதாகவும் எளிமையுள்ளதாகவும் இருக்கட்டும். நீர் அவர்களை வீட்டிற்கு அழைத்துக் கொள்ளும் வரை இவர்கள் தங்கள் பெற்றோர்களுக்கும், தங்கள் பரலோகப் பிதாவிற்கும் கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளைகளாக

இவர்கள் இருக்கட்டும் சுழல் சமயத்தில் தங்களுடைய சிறிய பெட்டிகளில் இருக்கையில் இவர்களை வழி நடத்தும். ஒவ்வொரு முறையும் புதர்களில் அவை அகப்பட்டுக் கொள்ளும் போது, தேவனுடைய தூதர்கள், தேவனுடைய அன்பென்னும் நீரோட்டத்தில் அவைகளை தள்ளி விடுவார்களாக. கர்த்தாவே, இதை அளியும். பிறகு பாதையின் முடிவில், அருமையான வீட்டை இவர்கள் கண்டு, அந்த நாளிலே அங்கே தேவன் வாசலில் நின்று வரவேற்கும் அந்த மகிமையில் தங்களுடைய தாயையும், தாங்கள் நேசித்தவர்களையும் காணட்டும். பிதாவே, இதை அளியும்.

313. எங்கள் பாவங்களையும் எங்கள் குற்றங்குறைகளையும் எங்களுக்கு மன்னித் தருளும். இந்த நாள் முதற்கொண்டு முழுவதும் உம்முடையவர்களாக இருக்கத்தக்கதாக எங்களுக்கு உதவி செய்தருளும். இந்தச் சிறிய பிள்ளைகளைக் நாங்கள் இப்பொழுது

உம்முடைய கரங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.
தாய் மார்களுக்கென ஏற்படுத்துப்பட்டுள்ள
இந்த நினைவு நாளிலே, இந்த தாயின்
தினத்திலே சரியான தாய்மார்களாக இவர்கள்
இருக்கத்தக்கதாக, இவர்களையும் சேர்த்து
சமர்ப்பிக்கிறோம் கர்த்தாவே. ஆகவே இந்த
நாள் முதற்கொண்டு சிறந்த தாய்மார்களாக
இவர்கள் இருக்கட்டும். பிள்ளைகள் சிறந்த
பிள்ளைகளாக இருக்கட்டும். கர்த்தாவே,
உமக்குரிய ஊழியத்திலே நாங்கள் எல்
லோரும் சிறந்தவர்களாக இருக்கட்டும்.
பிதாவே இதை அளியும், இயேசுவின்
நாமத்தில் இதைக் கேட்கின்றோம். ஆமென்.

மோசேயைக் குற்த்த போதனை

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம் அவர்கள் பேசிய
செய்தியிலிருந்து

